

РІК LXII, Ч. 4

КВІТЕНЬ – 2005 – APRIL

№ 4, VOL. LXII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК LXII

КВІТЕНЬ

Ч. 4

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — Ірена Чабан
Редактор англомовної частини — Тамара Стадниченко
Мовний редактор — Лев Чабан

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Анна-Галія Горбач
Ася Гумецька
Галина Кирпа
Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодинокі число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: М. Оріся Яцусь
P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LXII

APRIL

№ 4

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — Irena Chaban
English Editor — Tamara Stadnychenko
Ukrainian Language consultant — Lev Chaban

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Anna-Halia Horbach
Assya Humetsky
Halyna Kyrpa
Kateryna Nemyra — Press
Marta Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel./Fax: (212) 982-2889

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: M. O. Jacus
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Христос Воскрес! Воистину Воскрес	1
Вітання	1
Богдан Лепкий. Ще й нині бачу... ..	1
Наша сучасниця. Ірена Гомотюк Зелик	2
Оксана Міяковська-Радиш. До портрету „Інна” роботи Петра Холодного старшого	3
Григорій Курас. З неволі на „велику волю”	5
Наталена Королева. Великодньої ночі	9
Збережемо „Наше Життя”	10
Виступ Уповноваженого Верховної Ради України	11
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	13
Setting and Achieving Goals for the UNWLA	14
XXVII UNWLA Convention Program	15
Call for support for young Ukrainian burn victim, Nastya Vivchar	16
Irene Repczuk-D'Alessio. Making Your Nursing Home Visits Count	16
Philadelphia Regional Council: The Ukrainian Woman and Her Creativity	18
Ihor Magun. Biodfeedback: The Alternative Treatment Option	20
Ірина Куровицька. Новини Головної Управи СУА	21
Діяльність округ і відділів СУА	22
Переступили межу вічності	27
Добродійство	29
Нашим дітям	34

На обкладинці: „Великдень”. Ірена Гомотюк-Зелик.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з „Нашого Життя” дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою „редакторів”.

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 982-2889.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2005 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні COMPUTOPRINT CORP.
1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

ХРИСТОС ВОСКРЕС

ВОІЩИНУ ВОСКРЕС!

**ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ЩИРО ВІТАЄМО ЧЛЕНСТВО СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ТА ВСІХ ЗЕМЛЯКІВ В УКРАЇНІ І ПОЗА ЇЇ МЕЖАМИ!**

ХАЙ ВОСКРЕСЛИЙ ХРИСТОС ЗІШЛЕ ВСІМ РАДІСТЬ І ЩАСТЯ!

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

***НАШИМ ШАНОВНИМ
ГОЛОВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ,
ЧЛЕНАМ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ТА РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ,
ДОБРОДІЯМ, СПІВПРАЦІВНИКАМ, АВТОРАМ І ЧИТАЧАМ
БАЖАЄМО ЩАСЛИВИХ І ВЕСЕЛИХ СВЯТ!***

РЕДАКЦІЯ ТА АДМІНІСТРАЦІЯ ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”.

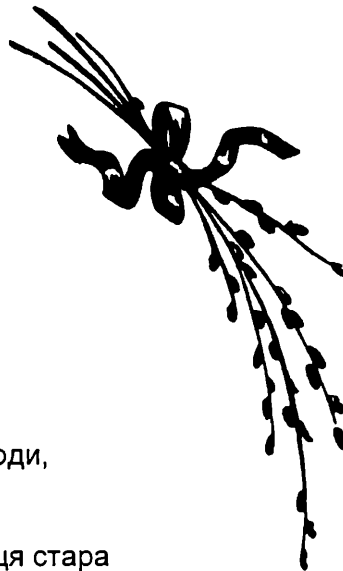
Богдан ЛЕПКИЙ

Ще й нині бачу церковцю стару
З дубових брусів, наче на картині,
Доріжка в'ється під гору,
Село лежить в долині.

І “Жучка” й “Зельмана”, й “Воротаря”,
І “Зайчика” й “Через попові лози”
Крізь прірву літ так чую я,
Неначе сміх крізь сльози.

І наче сон являються мені
Сільських дівчат веселі хороводи,
Лунають співи голосні,
Немов весняні води.

Не знаю, чи ще церковця стара
Стоїть, чи гагілок співають,
Та на Великдень буду я
З тобою, рідний краю.

НАША СУЧАСНИЦЯ

ІРЕНА ГОМОТЮК-ЗЕЛИК

Учениця Михайла Мороза, Ірена Гомотюк-Зелик розвинула свій неабиякий природний талант навчанням в університеті штату Коннектикут.

Поступово, дозріваючи як мистець, вона знайшла свій власний спосіб художнього виразу, зокрема кольориту. Її улюблена тематика – це гірські краєвиди, натюр-морти з квітами, клясична архітектура.

Мисткиня безупинно поширювала свої художні виднокруги подорожуючи з пензлем по Європі, вивчаючи культурну спадщину Атен, Фльоренції, Риму, Мадриду, Парижу. Її малярські праці можна було оглядати на індивідуальних виставках в університетах, зокрема Коннектикуту, у Менор Каледжі, в українських установах Нью-Гейвену, Нью-Йорку, Чікаго, на Союзівці. Вона також брала участь у численних збірних виставках, включно з репрезентативною світовою виставкою, влаштованою Українською Канадською Мистецькою Фундацією 1982 р.

Ірена Гомотюк-Зелик член ОМУА (Об'єднання Мистців Українців Америки) і Асоціації Американських Мистців. Її картини прикрашають Музей Мистецтва Українського університету в Римі.

Інформації про Ірену Зелик подає бібліографічний довідник „Мистецтво України”, виданий у 1997 р.

Ірена Гомотюк-Зелик подарувала картину „Мальви” вартістю 600 дол. для лотерії на XXVII Конвенції США. Прибуток мисткиня призначила на потреби влаштування Конвенції.

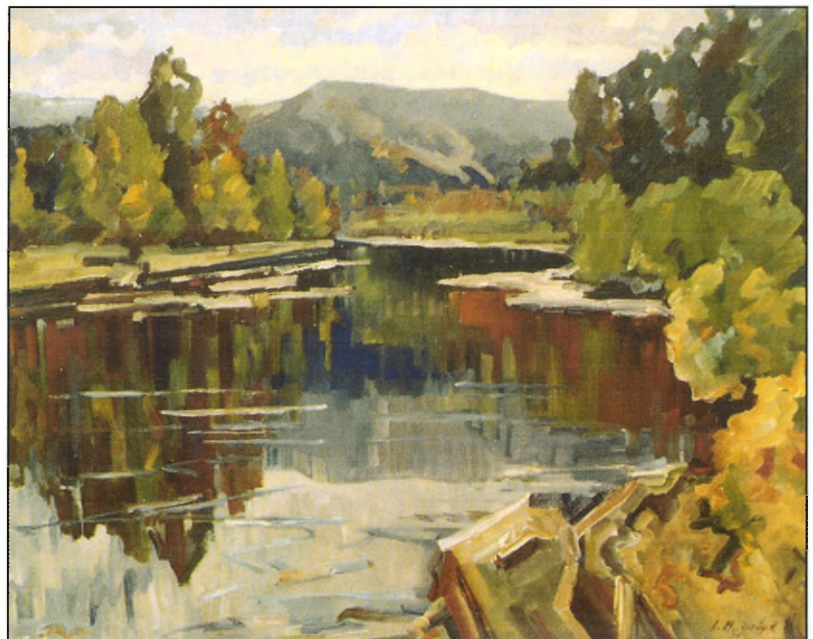
**ЩИРО ДЯКУЄМО
ПАНІ ІРИНІ ГОМОТЮК-ЗЕЛИК
ЗА СПОНСУРУВАННЯ
КОЛЬОРОВОЇ ОБКЛАДИНКИ!**

Екзекутива США.

Всі істини давно вже перевірено.
Всі мудрощі продумано давно.
А ми усі в єдине тільки віримо,
Що бачимо крізь душ своїх вікно.

Світлана Кузьменко.

Ірена Гомотюк-Зелик „Весна”.

ДО ПОРТРЕТУ „ІННА” РОБОТИ ПЕТРА ХОЛОДНОГО СТАРШОГО

1907 р., майже 100 років тому, професор фізики Київського політехнічного інституту Петро Іванович Холодний намалював портрет Інни, онучки сусідів Осауленок.

Родові маєтки Холодних і Осауленок були розташовані поблизу Переяслава – стародавнього міста, розташованого на березі річки Трубіж, води якої вливаються до Дніпра, яке не раз зустрічається в історичних літописах давньої України. А від Переяслава до Дніпрової пристані всього дев'ять кілометрів. Археологічні розкопи на цих землях свідчать про існування поселення ще за скитських часів (VII-III ст. до Хр.).

У короткій розповіді не можна згадати всіх імен та подій, пов'язаних з Переяславом. А було їх багато... У XI ст. Володимир Мономах княжив у Переяславі (1094-1113). У XIV ст. – литовський князь Ольгард зі своїм військом допоміг розгромити напад татарських орд, скористався перемогою та вважав заслугою господарювати литовцям у Переяславі. У XV ст. Переяслав став центром козацьких поселень. У XVI ст. до Переяслава прийшли поляки, король Стефан Баторій заснував тут Колегіум для єзуїтів. У XVII ст. гетьман Богдан Хмельницький запроваджував у Переяславі свої порядки, скликав тут злопам'ятну Раду. А в XIX ст. Тарас Шевченко у Переяславі бував гостем у місцевого лікаря Козачківського та в його домі у 1845 р. написав „Заповіт”. А ще через 20 років, у 1876 в Переяславі у родині Івана Холодного народився син Петро, його ласкаво називали Петрусем.

Виростав Петрусь в родовому маєтку патріархальної родини, в якій жили традиції минулого: на стінах висіли портрети попередніх поколінь – почесних громадян міста, розповідалося про відвагу козаків та воеводів, співало-

Інна Голошвілі-Міяковська. Портрет роботи Петра Холодного (старшого), 1907 р.

ся пісень. Ця родинна атмосфера впливала на розвиток, свідомість та тематику картин з історичним сюжетом. Як розказували в родині, Петрусь з дитинства не розлучався з олівцем, мистецтво на все життя стало його замилюванням.

Професійне зацікавлення прийшло до Петра Холодного під час навчання у Київській гімназії і визначило дальший шлях юнака та його фах. Після закінчення гімназії він став студентом фізико-математичного відділу Київського університету Святого Володимира (тепер ім. Тараса Шевченка). 1898 р., коли відкрився новозбудований По-

літехнічний інститут у Києві, Петро дістав там посаду фізика, у лабораторіях здійснював наукові дослідження, писав наукові статті. У той же час був активним в українській громаді міста Києва. Зокрема був ініціатором створення першої української гімназії та першим її директором і викладачем фізики. Тоді ж був обраний Урядом УНР товаришем міністра освіти і залишався ним при владі Гетьмана та при Директорії. Через це був змушений покинути Україну.

1919 р. з Кам'янця-Подільського виїздили на Захід в еміграцію. Вибору не було. Петро старший забрав Петра молодшого в дорогу, попрощався з дружиною та дітьми не усвідомлюючи, що назавжди. Виїздили з Урядом УНР. Перша „резиденція” була в Тарнові, а пізніше Львів став осідком для обох Холодних.

Завдяки природному обдаруванню Холодний старший заробляв на прожиття своїм замилюванням – мистецтвом. Писав портрети, розписував церкви, монастирі, оздоблював їх вітражами. Мистецтвознавці високо оцінювали його талановитість, широкий діапазон техніки, інтерпретації кольорів від пастельно-ліричних

акварелів до яскравих імпресіоністичних пейзажів, монументального живопису, витончених графічних вітражів. Він продовжував педагогічну та громадську працю, гуртував мистців, влаштовував виставки. Помер Холодний старший 1930 р. у Варшаві, де і похований. Було йому 54 роки.

Петро Холодний молодший по конкурсу був прийнятий до Варшавської академії мистецтв, яку закінчив з відзнакою. Став мистцем і як батько мав особливе замилювання – збирав та вивчав жуків.

На якійсь виставці у Нью-Йорку в 60-их роках був такий курйоз. До мене звернулася молода дівчина: „Покажіть, будь ласка, мені Петра Холодного молодшого”. Я очима повела в бік Петруся, що стояв недалеко із зовсім сивою чуприною. Вона пошепки: „То це ж старший, а я питаю про молодшого!”

Мистецьку спадщина Петра Холодного старшого спіткала несподівана доля. Частина картин, написаних до 1919 р. залишилася в Києві у дружини Марії Петрівни.

Ті картини служили їй з двома дітьми Ігорем (непрацездатним інвалідом) та молодшою донькою Тетяною джерелом до існування. Дві старші – Муся і Галя – після одруження виїхали до Москви до сестри батька Наталії (приятельки Інни з дитячих та гімназійних літ), щоб загубитись у перенаселеному чужому місті. Ігор помер юнаком, згодом померла й мати – дружина Петра старшого. Та частина, що була написана у Львові, по його смерті і залишилась в запасниках у Львівському Національному Музеї в закритій на замок вірменській церкві.

1939 р. радянська влада наводила свої порядки і по-варварському знищила спадщину багатьох мистців „контрреволюціонерів”, в тому числі і всю спадщину Холодного старшого. Залишилися лише ті, що знаходились у приватних колекціях. До Америки через океан

були перевезені власниками і цінителями творчости видатних мистців України, як скарб національної культури, як дорогий для кожного власника портрет. Так потрапив до Америки і портрет Інни, як інші праці Холодного старшого.

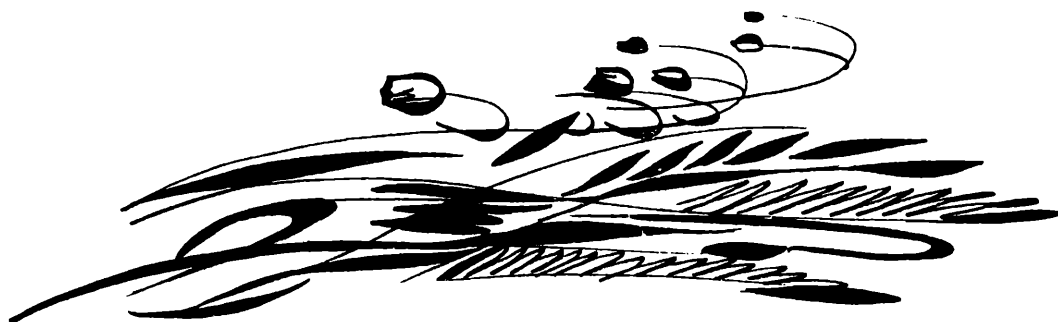
2002 р. Український Музей в Нью-Йорку влаштував виставку трьох поколінь Холодних. На цій виставці експонувався і портрет моєї мами з роду Осауленок, по батькові грузину Голошвілі, після одруження Міяковською.

Зв'язок молодого покоління двох сусідніх родин Осауленок та Холодних щороку поновлювався зустрічами у літні місяці, коли молоді поверталися до родинних гнізд. Хоч старшого покоління вже не було, але у стінах батьківських домів залишався і вабив родинний затишок. Зустрічі молоді переважно відбувалися в Осауленок. Зі шляху на Переяслав до будинку одним з прадідів була засаджена алея дубів, дерева мали грубі стовбури та розлогі крони, що свідчило про їх столітній вік (знаю це з розповіді Інни, моєї мами).

Так, як і в дитинстві Петрусь не випускав з рук олівця та в дорослому віці з ним завжди були ще й фарби. Під час кожних відвідин сусідів у маєтку Осауленок зростала кількість пейзажів мальовничих околиць, старого дому, будованому хто-зна коли, ставка, зарослого водяними ліліями, квітів перед хатою, появився портрет бабуні в рембрантівських кольорах та акварельний портрет Інни, написаний в один з приїздів художника влітку 1907 р. Всі згадані картини висіли у нас в київському помешканні та відновляли у маминій пам'яті недавнє для неї минуле, яке тепер стало давнім.

При виїзді з Києва 1943 р. ми забрали в дорогу лише цей мамин портрет. Доля залишених картин Петра Холодного старшого, його раннього періоду творчости – невідома.

Оксана Міяковська-Радиш.

Мушу запевнити шановних читачів, що не часто траплялися в моїх довголітніх архівних пошуках такі унікальні документи, як оці листи. Адже писані вони більше ніж 70 років тому зі сталінських концтаборів.

Поza сумнівом, дуже мало листів з-за трат дійшло до наших днів, а ще менше опубліковано. І тому оприлюднити збережені свідчення страшного минулого вважаю за честь і обов'язок історика.

Григорій КУРАС,
Українська Вільна Академія Наук у США.

Володимир Міяковський на засланні 1932 р., станція Свір'.

З НЕВОЛІ НА „ВЕЛИКУ ВОЛЮ”

ЛИСТИ ВОЛОДИМИРА МІЯКОВСЬКОГО ІЗ ЗАСЛАННЯ ДО РОДИНИ.

Ім'я видатного архівіста, літературознавця, історика Володимира Варламовича Міяковського добре відоме в українській діаспорі, а останнім часом належним чином поціноване і в Україні. Тому не буду оповідати його життєвий і науковий шлях. Зазначу лише, що напередодні арешту вчений плідно й активно працював в різних ділянках наукового і культурного життя. З 1920 р., після смерті В. Модзалевського, В. Міяковський був директором Центрального Історичного Архіву України ім. В. Антоновича. У нього була чудова родина. Зі своєю дружиною Інною Голошвіловою (Голошвілі) він познайомився в Петербурзі. 1915 р. вони одружилися. В кінці 1917 р. подружжя переїхало до Києва, там народилася донька Оксана. Але 21 серпня 1929 р., коли родина Міяковських відпочивала під Києвом, за ним прийшли. ІПУ готувалось тоді до

сумнозвісного процесу Спілки Визволення України і мало на меті притягнути до нього і цього знаного діяча науки і культури. Слідство і допити тривали кілька місяців. 19 лютого 1930 р. винесено вирок: ув'язнити Володимира Міяковського до концтабору терміном на п'ять років, рахуючи час з 29 серпня 1929 р.

На дворі стояв ще не 1937-й рік і тому незабаром В. Міяковському дозволили писати з камери додому. Писані олівцем, короткі листи відтворюють настрої і тривоги в'язня. Більше всього його турбувала неможливість нічим допомогти, навіть порадою. І це не дивно. Навіть така сильна натура з твердим характером, як В. Міяковський, очевидно, не могла збагнути всього, що з ним сталося. Позбавлення волі, постійний тиск слідчих, повна невідомість накладала тяжкий відбиток на кожного, хто потрапив до лабетів ІПУ.

Але читаючи ці перші листи з камери, стає зрозумілим, що В. Міяковський не втратив силу волі. Очікуючи вироку 8 лютого 1930 р., він писав дружині, щоб просила побачення у слідчого Щербинина, під час якого хотів обговорити грошові справи родини, які його дуже непокоїли. Звичайно сумував, але намагався бути бадьорим. „Живу думками про повернення до наукової роботи, до Вас, до життя, – писав у цьому листі В. Міяковський, – заповнюю дні читанням. Читаю запоем все, що попадеться. Попадається багато хорошого і мені часто вдається заповнити то ту, то іншу прогалину в знайомстві з книгами.”

Слід відзначити, що тяжкі обставини не зломали дружину В. Міяковського. Оксана Міяковська-Радиш згадувала, що через кілька днів після арешту тата, його секретарка, незважаючи на ризик, зателефонувала додому і попередила,

що мають прийти з обшуком. Мама нічого не знищила, тільки ретельно сховала фотографії в дитячих книжках. Незабаром Інну Міяковську з дочкою викинули з казенної квартири при архіві, що розташовувався тоді на території Софії Київської. Притулок у маленькій кімнаті їм надав брат В. Міяковського – Дмитро Міяковський. Але треба було врятувати численні книжки і рукописи. Вдвох з маленькою дочкою дружина вченого спакувала і перенесла все до нового приміщення. Практично не маючи грошей, вона передавала чоловіку різні харчі. Згадучи ті страшні часи, дочка зізнавалась авторові цих рядків, що зараз не може збагнути звідки її мама могла збирати ті передачі. Очевидно, хтось допомагав їм.

Після оголошення вироку В. Міяковський відбув ще певний час у пересильній камері. Згодом написав, що гостро відчув почуття прощання під час останнього побачення, коли його везли через весь Київ. Звичайно, він ще сподівався на якесь чудо, але незабаром зрозумів, що всі сподівання марні. Найтяжчим для В. Міяковського було те, що він не буде в змозі піклуватися рідними, що віддаляється від доньки в той час, коли вона потребує його опіки. Гірко було і від того, що не буде брати участі в улюбленій і необхідній роботі, котрій віддавав життя. В листі від 18 березня 1930 р., який можна вважати своєрідним підсумком минулого і вірою в майбутнє, вчений писав: „...Я спокійно дивлюся вперед. Я достатньо здоров і витривалий, праці не боюся ніякої. Думки про вас мене

Володимир Міяковський з дочкою Оксаною.

більше непокоїли, але чомусь тепер впевнений, що і вам буде добре, в міру можливого.”

Були й маленькі радості, з якими в'язень ділився з рідними: „Так, якимось принесли газети і журнали, і серед них „Москалеву Криницю” Т. Шевченка з його передмовою. Написав її він ще 1928 р. і, мабуть, не мріяв побачити в друку. Придбав за 10 копійок, зрадивши як останній дитині, як радіють останнім осіннім квітам”.

15 квітня 1930 В. Міяковського разом з іншими в'язнями відправили з Лук'янівського тупика в товарному вагоні на Північ. Свою подорож він описав в листі, відправленому з місця призначення – станції Кандалакша, що за Полярним колом. Незважаючи на несприятливі умови і відповідний настрій, вчений, перебравшись на верхні нари, уважно спостерігав за змінами ландшафтів на всьому протязі шляху. Він писав як надоїдала

тундра і тільки гірські пейзажі, які виростили місцями в справжні гори, радували зір. Одна з них з кримською назвою його здивувала – Ведмежа гора. Не тільки В. Міяковський, а й мало хто тоді знав, що там був сумнозвісний концтабір. І якраз в той час, коли він їхав далі, в ньому відбувала покарання дочка його друга Михайла Могилянського – талановита поетеса Ладя. Серед різноманітних речей, які зберігаються в УВАН, я бачив цікаву, можливо навіть унікальну річ – стару в'язничу валізу вченого з промовистим написом: „Ст. Кандалакша, Мурманской жел.-дор. III отделение СИТЛ – ОГПУ В. В. Мияковский”.

Попервах В. Міяковський працював на лісосплаві, але незабаром його, як освічену людину, перевели працювати рахівником. У своїх численних листах і листівках він перш за все намагався заспокоювати дружину. Повідомляв про те, що має пайок – крупи й макарони йшли на кухню, отримав масла, трохи цукру, чаю, запевняв, що про цингу й розмов не може бути. У перше ж літо була маса ягід, в'язні дістали свіжої капусти, завезли свіжих овочів, інколи бували цибуля та часник. Коли восени він отримав перший пакунок з дому, то написав, що відчуває себе дуже незручно, просив не витратись. „...я ні в чому, абсолютно ні в чому, ні в грошах, ні в одягу ні в харчах не маю потреби” – зазначав В. Міяковський в листі від 9 вересня 1930 р. Так само він писав і про одяг: „На зиму видають ватні куртки і штани, а до того маю свій кожушок”.

З листів видно, що В. Міяковський не тільки ніколи

не жалівся на труднощі, а навпаки – намагався підбадьорити дружину. Навіть в найтяжчих умовах, в яких вони опинилися, можна було, на його думку, знайти те, для чого потрібно жити. „Перш за все це Ксана, – писав він 5 серпня 1930 р., – потім праця – робота. Навіть для зовсім самотньої людини праця і робота дають той зміст життя, котрий несе в собі задоволення і бадьорість.” Неодноразово просив продавати книги, картини. Вказуючи на вартість старовинних портретів, заспокоював дружину, що вони для нього не мають ніякого значення. Зазначав, що потім, коли повернеться до життя, то заробить на те, що буде треба. Про свою працю рахівника на лісозаготівлі писав, що вона теж потрібна, а може ще й більш необхідна, ніж наукова й культурна робота. Хоча інколи, особливо на початках, виривалися й такі думки: „В іншій роботі я отримував би більше задоволення, з іншими людьми я був би щасливішим, а Київ краще нашого селища і дав би мені більше змісту для життя. Це джерело деяких страждань.” Але, звичайно, більше всього пригнічувало в’язня віддаленість від найближчих людей. В. Міяковський зізнався, що заглиблений в роботу в архіві, інших наукових інституціях, він і в вихідні дні частенько працював, бував на засіданнях, але близькість дружини створювала для нього ту опору, при котрій він міг легко й радісно працювати. І в цих умовах йому потрібно багато зусиль, щоб ця радість торжествувала над болем відсутності рідних. І тому можна уявити хвилювання під час приїздів

дружини й доньки. А справа це була нелегка. В. Міяковський писав, що відносно побачення треба звертатися спочатку до Москви, потім в Кемь, а вже тоді в Кандалакшу. Причому слід добиватися „особистого” побачення, що передбачало жити разом на квартирі впродовж 7-10 днів. Адаже інший варіант – „на загальних умовах” означало бачитися лише 2 години на день. Оксана Міяковська-Радиш згадує, що вони двічі їздили до батька і ці дні, коли вони жили разом, прогулювалися, говорили, були найщасливішими у ті тяжкі роки. Єдиний лише раз В. Міяковський звернувся до дружини з проханням написати про нього до однієї жінки, в котрій він починав свою діяльність. Вчений сподівався, що може вона чимось допоможе йому.

Регулярно писав батько і до доньки. У листівках до неї і дописах до листів дружини прослідковується не тільки велика любов до дитини, а й кваліфіковані педагогічні й естетичні поради. В. Міяковський, не маючи змоги займатись літературознавством та архівними справами, відновив свої старі зацікавлення етимологією та мінералогією. І в листах до дочки описував природу, каміння, рослини тих місць, де перебував. Вчений рекомендував та заохочував маленьку доньку читати книги про подорожі, про природу. Йому б хотілося, щоб в майбутньому вона стала геологом, адже ця наука, на його думку, мала великі перспективи. Разом з тим висловлював важливі поради щодо загальнокультурного виховання дівчини. Радив прочитати такі класичні твори для дітей та юнацтва, як

„Три товстуна” Ю. Олеші, „Овід” Е. Л. Войнич, „Подорож по Сибіру” Арсенєва та ін. Вважав дуже важливим зараз прищепити їй любов до читання. Уважно стежачи як росла дочка, писав дружині про важливу роль мистецтва, як організуючого внутрішній світ дитини. „От чому їй важливо ходити по музеях, гортати альбоми, малюнки художників, читати хороші вірші, художню прозу, вдивлятися в архітектурний вигляд міста, дворів, пам’яток тощо” – зазначав В. Міяковський в листі від 9 грудня 1932 р. Читаючи листи від доньки, зауважував помилки, деякі неточності в малюнках. А одного разу, можливо, щоб потішити дівчинку, сам намалював олівцем закуток з нарами, де спав. Звичайно, батька хвилювало й її здоров’я. З тривогою писав він про те, що на фотографіях помітна короткозорість, просив дочку піти з мамою до лікаря, під час канікул бути на свіжому повітрі. Цікаво, що В. Міяковський намагався спілкуватися з маленькою ще дівчиною майже як з дорослою. Часто просив її (не маму!) надсилати деякі газети. В листівці від 15 квітня 1932 р. з Лодейного Поля і адресованій Ксенії Володимирівні Міяковській, між іншим, звертався: „Я тебе от що попрошу зробити: на вітрині книжкових магазинів запиши мені назви нових книжок київських та харківських по літературі, белетристиці і вірші. Мені дуже цікаво, які вийшли книги. Чи виходять журнали „Літературний архів”, „Архівна справа”?”

Людину творчу, з великими знаннями й енергією, його не полишали думки про по-

вернення до наукової роботи в будь-якій формі. Близькій по духу дружині зізнавався, що у далечині від книг, бібліотек, музеїв, архівів, від культурних центрів важко навіть придумати яку-небудь роботу, котра могла бути корисною й зайняла б його так, як улюблена робота, полишена в Києві. „Скільки розпочатих і незакінчених статей, праць про Шевченка, про 60-ті роки. Іноді так шкода всього цього” – з гіркотою писав вчений 9 вересня 1930 р. Проте, В. Міяковський і в тих умовах не опустився до примітивного існування. Читав і проглядав все, що було приступне, в листах додому постійно оповідав, що читав, які газети та журнали отримує таборова бібліотека. Радів появі деяких наукових видань, таких як „Декабристи”. Слідкував за новинками літератури, з захопленням відзначав появу прекрасних книжок у видавництві „Academia”. Скажімо, лист з 9 грудня 1932 р. починав з того, які цікаві речі прочитав в „Літературній газеті”: переклад вірша Тичини з циклу „Чернігів”, автобіографічний твір Віри Інбер „Мої п'ятнадцять років”, фейлетон на книгу віршів Б. Пастернака „Друге народження”. Просив дружину дістати київські газети зі звітом про грудневу сесію Академії Наук. Але разом з тим, в листі з 24 травня 1932 р. з сумом повідомляв, що „...театр для нас буває дуже рідко, ще рідше кіно. І це дуже шкода тому що радіо, звичайно, не може задовольнити потреби в мистецтві.”

У січні 1933 р. В. Міяковський, відповідаючи на питання дружини про зміни в його становищі, зазначав, що

поки що нічого невідомо, були лише всілякі чутки. Чекали на 7 листопада, потім до Нового року, тепер до 1 травня – але реально, це кінець терміну, з зарахуванням робочих днів, який, на його думку, буде в середині листопаду. „...Від сьогоднішнього дня, – писав він 21 січня 1933 р., – я рахую 295 днів, яка малість? Це в попередньому ув'язненні кожний місяць здавався грандіозним – а тут час в роботі біжить непомітно.” Але можна тільки уявити собі, з яким нетерпінням очікував В. Міяковський кінця терміну! І вчений почав розмірковувати над тим, що буде після звільнення. Звичайно, він дуже хотів би повернутися до Києва, але чув, що можуть не дозволити жити навіть в Україні. У такому випадку В. Міяковський висловлював бажання поїхати на Волгу, в Саратов, чи в якесь невелике культурне місто в Центральній Росії, як Вороніж, Нижній Новгород. Розуміючи, що від них з дружиною мало що залежить, готовий був жити де завгодно. З впевненістю писав, що всюди буде робота, де міг би бути корисним. Єдине, що непокоїло чужого чоловіка й батька – це те, щоб життя з ним не було тяжким для родини. Тим більше вважав, що для навчання дочки потрібне велике культурне місто.

Зрозуміло, що всі листи з заслання проходили через цензуру. На кожному стоїть штамп „проверено”. Очевидно, що В. Міяковський це добре усвідомлював. Його листи дуже обережні. Він не запитував, скажімо, про долі близьких друзів і колег, не передавав їм вітання, не бажаючи щонай-

менше, поставити їх в незручне становище. Запитував лише про здоров'я своєї мами і рідних. Намагався нікого не згадувати. Одного разу лише, потребуєчи відомостей про повітроплавця Берга, який був похований в Лодейному Полі, де він на той час перебував, просив дружину звернутися до якогось Міші, або до Миха (так називали Михайла Могилянського). Розповідаючи про нові забудови, свою участь в стінній газеті, в якій вмістив матеріали до ювілею Маркса, ніколи не восхваляв систему, „переваги соціалізму”, не оповідав про своє та інших в'язнів „перевиховання”. А такі „призначення”, вільні чи ні, не були рідкістю у ті часи. Залишається питання – чи розумів В. Міяковський, що був жертвою цілеспрямованого терору проти української інтелігенції, а не помилково заарештованим, як вважали себе практично всі, за ким або приїздили „чорні воронки”, або в інший спосіб спроваджували за ґрати. В одному з перших листів він написав, що помилку виправити важко, але можливо. Навіть сподівався на допомогу однієї жінки з Ленінграда. І далі з певною долею песимізму зазначав: „Все доцільно, все чомусь потрібно, навіть помилки, навіть біль, заподіяний Вам і мені.” Але я думаю, що глибокий вчений з гострим розумом і чітким уявленням радянської дійсності, В. Міяковський в глибині душі розумів, що його арешт і заслання не були помилкою.

Закінчився життєвий шлях визначної громадської діячки, Повернувшись з таборів, йому

Закінчення на стор. 12

ВЕЛИКОДНОЇ НОЧІ

Находив Великдень, а на дворі – гірш за лютий.

Злий вітер дзвонить у шиби різким дощем з твердим снігом-крупамі. На вулиці – багно в коліно. Бруньки на голих, як восени чорних, деревах почервоніли з холоду, мов перемерзлі пальці. Ніч змінила всі барви в брудну, огидну напів-п'їтму, просотану цвіллю-імлюю.

Радісна ніч, а отже заходить сум в емігрантську хатину, хоч свою, та ж на чужій стороні. Ну, вже хутчій приїздили б закликані «на розговіни» гості!

У кухні було тепло й святочно прибрано. Але ж і від тієї вбогої паради на серці шкаралупою наростала терпкість. На столі, застеленім вишиваним обрусом, стояли манісенькі пасочки, спечені в горнятках з-під квіток, вилискували в жовте й блакить побарвлені яєчка, на пухнатій зеленій подушечці з порослого збіжжя, одинокий синій гіяцинт, перевитий жовтою стьожечкою, – все це нагадувало своїм контрастом інші великодні свята, що стали вже безповоротним минулим.

Чоловік мовчки оглядав кухню. Полагодив на покутті рушник за образом, порівняв на полицках глечики, розмальовані його рукою на взірць правдивих опішнянських, оглянув мисник, лави, здув кришку зі стільця. Все це було зроблено частинно – власноручно, частинно – по виготовлених чоловіком малюнках місцевим сільським майстром. Потім удвох з жінкою вони помалювали все, щоб було в хаті “справжнє”, українське. Удвох утворили вони собі в Чехах “шматочок” України. Тут від всього оточення віяло принаймні натяком свого – рідного, можна було гратись у мрію, що вони – “дома”. А особливо – в свято, коли у жінки дзеньчав на намисті дукач та шустіли едwabні поли корсетки, перешитої з колишньої “буржуазної” сукні.

Чому ж нема гостей?.. Най би вже швидше внесли гамір у хату, прогнали б з неї смуток!

Жінка поралась біля плити, обережно обходячи її чорне тіло, щоб не вмазати білих рукавів мережаної, святочної сорочки. Чоловік знечев'я ще раз полагоджував гнотик у лампадці перед іконою Святої Діви. Мати Божа на образі була також “своя”, зображена в українській

сорочці. А рама – прикрашена разком доброго намиста, що звішувалось, мов ягідки достиглої калини.

А запрошені з Праги гості все ще не їхали... Мабуть спізвився потяг...

Чоловік пішов до кабінету, як офіційно звалась невеличка, мов купе у вагоні, кімнатка, де стояв його писальний стіл та полиці з книжками. Втоплена, натупана за день жінка сіла на лаву біля стола, сперлась на стіну, прикрашену саморобним, вишиваним “братарем”. Вона ще не могла покинути кухні, бо допікався ще маленький солодкий “папунничок”. Сиділа – думала, розправляла листочки зеленого барвінку, що ними прикрасила стіл.

Зненацька помітила постаті у дворі, що пройшли повз вікно. Ось зарипіли і сінешні двері. Але ж браму на вулиці замкнено... Як же це вона й не зауважила, що клепали у вікно, й коли вийшов чоловік відмикати?

Метнулась до дверей – назустріч – і аж заплющила очі: так червоно, мов полум'я засяяло перед очима. Та що ж це, справді?

У розчинених дверях, на порозі кухні стояли три постаті козаків у кармазинових, як мак червоних, жупанах. Рукава – з вильотами, шаблі-карабелі биті щирим золотом та сріблом. Червоні оксамітові штани, як море, широкі, і чоботи червоного сапяну з дамаскованими срібними острогами. Маскарад?... Так ні ж! Правдиві, живі, днедавні запоріжці...

Глянула просто у вічі. Попереду усміхалось обличчя вже літнього отамана, з сивим вусом. По боках – двох молодих, орли-юнаки! У одного – руда віуса. У другого – довгий, вперед звисає, оселедець.

Отаман зробив крок наперед. Цокнули остроги, а на пасі – щирого едwabу в різнобарвних типових турецьких „огірках”-кипарисах захиталася палиця-не-палиця, а щось – немов великий шлихтований молоток на довгому держалні. І мов здалека бринькнули струни чи арфи, чи якоїсь могутньої кобзи. Чути мельодію й слова:

„...Кішка Самійло, гетьман запорожський.
Другий – Марко Рудий, суддя військовий.
Третій – Мусій Грач, військовий сурмач...”

ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”!

З нагоди 60-ліття журналу „Наше Життя” 106-ий Відділ СУА у Гартфорді, Конн. складає 1,000 дол. на Пресовий Фонд.

Видавцям бажаємо багато успіхів у майбутньому!

Управа і членки 106-го Відділу Союзу Українок Америки.

Валентина Чудовська, секретар Відділу.

У світлу пам’ять бл. п. **Юрія Лонишина** рідні і друзі склали 480 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” з нагоди його 60-ліття.

Склали: 100 дол. – Софія Лонишин; 50 дол. – Тамара і Сева Шайдевичі; по 30 дол. – Ольга Городецька, Оксана Шандор, Іванна Ратич; по 25 дол. – Славко і Дебі Трензелюки, Іван і Наталка Головінські; по 20 дол. – Слава Павловська, Марія Киришук, Анна Заверуха, Ольга Яцишин, Люба Турчак, Ніна Наливайко і Левко Майстренко, Катерина Бацвин, Роман і Стефа Старожитники; по 10 дол. – Ірена Старожитник, Осип і Надія Ріпники, Володимир і Мирослава Стойки.

Іванна Ратич, скарбник 65-го Відділу СУА в Нью-Брансвик.

У світлу пам’ять відомої громадської діячки, довголітньої членки Редколегії журналу „Наше Життя”, Почесної членки СУА бл. п. **Христі Навроцької**, членки 83-го Відділу СУА склали 375 дол. на Пресовий Фонд журналу з нагоди його шістдесятліття:

по 100 дол. – Дмитро і Стефанія Косовичі, Володимир і Анна Раки; по 50 дол. – Марта Данилюк, Ірина і Ярослав Куровицькі; по 25 дол. – Лідія і Андрій Закревські, Ірена Чума, Ольга Гаєцька.

Збірку провела Стефанія Косович.

Ось, яких дочекались гостей! – усміхнулась господиня й низенько вклонилась, тримаючи рукою серце, що заграло шалено.

А Самійло Кішка, „гетьман запорожський” простягнув їй червону писанку:

– Христос воскрес, пані-матко! – так виразно й бадьоро!

– Це – щоб знали, що нема смерті!... Христос воскрес! Воскресне й Вона!

Підніс руку, заграла зелена з золотом підшивка вильоту – й показав рухом на вікно. Жінка глянула. От, диво-дивне! Нема вогкої, холодної хляги. Видко далеко-широко, як ввижається часами вві сні. А там, над Дніпром, у соняшному сяйві мигтять-виблискують золоті Межигірські бані. І блиск їх золотими рибками відбивається в блакитній воді. Люду, – мов квітів на луці. Лунають дзвони. Чути спів.

Спочатку – ніби побожний, церковний, а ось – все зірвалось завірюхою звуків й понесло мов на повітряних хвилях темпом комонного козацького маршу...

А гість говорить:

– Воскресне, як сонце, що встає що-ранку з-за хмар. На знак радості й надії візьміть же писанку, пані-матко!

Жінка чує, як тепла рука міцно стискає руку. Глянула: справді, писанка, мальована писанка – уже в її руці. А навпроти стоїть – святочно, посміхаючись, празький професор та двоє „юнаків з обов’язку” – молодий інженер та студент – їхні кликані гості.

І професор говорить, вказуючи на писанку:

– Це улюблений мотив, знак сонця на наших писанках.

– Сонця, що повстає щоранку з-за хмар, – мрійно повторює мимохить жінка ті слова, що перед миттю чули її вуха з уст іншого гостя котрий так швидко зник!...

Ах!... Ну, що ж?...

І щиро частувала милих, „кликаних” гостей, але ж „в імени тих, некликаних”.

Стало гучно, весело, святочно в хаті. Справді, як „дома”!...

Зберігаємо правопис оригіналу.

ВИСТУП УПОВНОВАЖЕНОГО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ Н.І.КАРПАЧОВОЇ НА ПРЕДСТАВЛЕННІ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ СПЕЦІАЛЬНОЇ ДОПОВІДІ “СТАН ДОТРИМАННЯ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ ЗА КОРДОНОМ”

(2 квітня 2003 р.)

(Закінчення. Початок у ч. 2, 3)

У зв'язку з цим Уповноважений пропонує передбачити у кошторисі консульських установ України видатки на оплату правової допомоги захисників для громадян України.

На думку Уповноваженого, доцільно також розширювати практику участі консульських працівників у судових засіданнях, особливо в тих випадках, коли є підстави вважати, що ставлення до громадян України слідчих та судових органів держави перебування є упередженим. Для цього необхідно розширити штат консульських працівників у країнах, де в цьому є об'єктивна потреба.

Наведу конкретні приклади. Так, у Чехії на 515 наших співвітчизників, позбавлених волі у 2002 р., припадало лише три консульських працівники, в Іспанії на 1,169 осіб, позбавлених волі, консульські функції за сумісництвом виконували лише два дипломати.

Серед українських трудових мігрантів зростає кількість тих, хто внаслідок нещасних випадків, злочинів та з інших причин гине за межами України.

Консульські представництва України за кордоном повідомили, що упродовж останніх двох з половиною років на території 69 іноземних держав загинули або померли 2,424 громадяни України. Країнами, де протягом зазначеного періоду померло найбільше наших громадян, є Німеччина, Португалія, Польща, Італія та Росія.

Значні проблеми виникають у процесі інформування родичів померлого (загиблого) про факт смерті громадянина України за кордоном. В окремих країнах передбачено обмежений час на прийняття рішення про подальшу долю тіла – у разі, якщо протягом цього часу родичі померлого не витребують його, приймається рішення про кремацію та поховання або про його передачу в медичний заклад для дослідницьких цілей. Зафіксовані випадки використання внутрішніх органів померлих громадян України у донорських цілях. Прикладом цього є звернення, направлене Уповноваженому з прав

людини Галиною Бабій з Хмельниччини, в якому вона повідомила, що лікарями одного з шпиталів Ізраїлю для донорських цілей без згоди родичів з тіла її померлого чоловіка було вилучено серце. Слідство у цій справі проводить Генеральна прокуратура України.

У більшості випадків родичі виявляються неспроможними покрити витрати на транспортування тіла загиблого. Так, в Італії, Португалії чи Іспанії за це необхідно заплатити не менше 3 тис. євро. Зрозуміло, що одразу знайти таку суму грошей найчастіше неможливо. Є випадки, коли тіло загиблого українця понад півроку очікує вічного спочинку, а родина перебуває у постійному напруженні, намагаючись віднайти необхідні кошти.

За такої ситуації родичі часто змушені погоджуватись на поховання померлого на території відповідної країни. Протягом останніх трьох років для поховання на Батьківщині було переправлено останки лише кожного другого загиблого за кордоном, решта були поховані у країнах перебування.

У таких випадках надзвичайно вагомою підтримкою для рідних померлого є фінансова допомога, яка надається державою через дипломатичні установи України за кордоном. За останні два роки для цих цілей Міністерством Закордонних Справ України було виділено понад півмільйона доларів. Водночас слід зазначити, що дипломатичні представництва України за кордоном фінансують відповідні витрати, як правило, у виняткових випадках.

На думку Уповноваженого, за умов бідності значної частини населення України виділення державою коштів на транспортування тіл загиблих за кордоном громадян України є важливим фактором захисту прав наших співвітчизників, і така практика МЗС України має тривати і в майбутньому. З цією метою необхідно щорічно передбачати відповідні видатки у Державному бюджеті України.

Проблема дотримання та захисту прав українських громадян за кордоном як невід'ємна

складова дотримання фундаментальних прав та свобод людини в Україні привертає до себе все більшу увагу українського суспільства і вимагає проведення цілеспрямованої державної політики в цій сфері.

Аналіз причин міграційних процесів у світі й в Україні дає Уповноваженому з прав людини підстави стверджувати, що для нашої держави трудова міграція за кордон залишатиметься ще впродовж тривалого часу одним із визначальних чинників суспільного та економічного життя країни, справляючи безпосередній вплив на стан дотримання громадянських, економічних, соціальних і культурних прав українських громадян.

Відтак процеси трудової міграції з України вимагають глибокого дослідження і осмислення передусім органами державної влади та місцевого самоврядування, а також розробки відповідної стратегічної державної політики у сфері регулювання процесів трудової міграції і посилення захисту прав українських громадян, які виїждять за кордон як трудящі-мігранти.

Зроблений Уповноваженим з прав людини аналіз чинного національного законодавства, великого масиву статистичної та іншої інформації, експертних оцінок, практики діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, свідчить про наявність серйозних проблем у цій сфері. Зокрема, відсутність концепції національної міграційної політики та єдиного

державного органу, відповідального за розробку та реалізацію такої політики, призводить до втрати державного контролю за цією сферою. Як наслідок, трудові міграційні процеси за межі України відбуваються здебільшого стихійно або віддані на відкуп комерційним посередницьким структурам, які не несуть відповідальності за людину. Недосконаліми є й механізми державного захисту українських трудящих-мігрантів за кордоном. Немає ефективної системи збору, обробки та аналізу статистичної та іншої інформації з питань міграції громадян України за кордон.

Попри позитивні кроки, які здійснюють у цьому напрямі, зокрема Міністерство закордонних справ України, Міністерство праці та соціальної політики України, Державний комітет з питань охорони державного кордону України, ситуація у сфері міграційних процесів з України продовжує залишатися критичною і може розглядатися як питання національної безпеки, а відтак вимагає вжиття додаткових оперативних комплексних заходів з боку держави.

Завершуючи свій виступ, хочу подякувати всім, хто підтримав Уповноваженого в здійсненні представленого народним депутатам України моніторингу та висловити сподівання, що запропоновані у спеціальній Доповіді Уповноваженого з прав людини висновки і пропозиції сприятимуть цьому.

Зберігаємо правопис оригіналу.

Продовження зі стор. 7.

на щастя вдалося залишитися в рідному Києві. Щоправда, на так званій „волі” вченому не дозволили працювати за фахом. Вдалося влаштуватися статистиком у дослідній медичній установі. Якимось дивом 1937 р. не зачепив колишнього в'язня. У вересні 1943 р. В. Міяковський з родиною виїхав на Захід. Шлях його, як і інших втікачів, лежав через Львів, Прагу, до німецьких таборів Ді-Пі. 1950 р. подружжя Міяковських приїхали до Нью-Йорку. Зайнятий з ранку до вечора, старий вчений від-

давав всі сили й знання для розбудови улюбленої УВАН. Його дружина виховувала онуків. Але вік і хвороби брали своє. 1970 р. померла Інна Міяковська. А 22 березня 1972 р. у лікарні св. Луки пішов з життя і її вірний чоловік.

А що залишилось? Звичайно, різні речі, документи, фотографії. Але саме оці таборні листи найбільш промовисто свідчать про велику любов і духовну близькість в родині Міяковських, яка з особливою силою проявилася в тяжкі й сумні роки довгої розлуки. Ці листи ще раз підкреслюють

один важливий факт: у жахливих часи сталінської сваволі, навіть знаходячись за ґратами, люди з високими моральними якостями не тільки намагалися вижити, а й любили, вірили в краще майбутнє, вмели радіти книгам, природі. І в цьому, їх найбільша цінність.

Насамкінець висловлюю щиро вдячність пані Оксані Міяковській-Радиш за можливість користуватися матеріалами її сімейного архіву і за спогади, якими вона щедро ділиться з автором цих рядків.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXII

APRIL 2005

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

From the Desk of the President

How lucky we are to live at a time with so many things to celebrate. Those of us who adhere to the Gregorian Calendar have recently celebrated Easter. Those of us who adhere to the Julian Calendar are preparing to welcome the Holy Days very soon. It is a beautiful season during which we all celebrate with beautiful customs that have been part of our cultural heritage for a very long time.

In May, members of our organization will assemble to continue a tradition of conventions that was established many years ago. Those who came before us would be proud that the organization they founded has reached its 80th year. As we celebrate this anniversary, we will honor their memory, their wisdom, and their hard work.

At the same time, we are celebrating wonderful events that have recently transpired in Ukraine. After a political struggle tainted by fraud and shameful deeds, the people of Ukraine said "No More" and voted to elect an honorable president. Today, President Viktor Yushchenko is a symbol of hopes realized. Around the world, the people of Ukraine and their new president have earned the respect and admiration of millions. Ukraine, and especially its gallant young people, who gathered on the maidan in support of transparent and democratic elections, are to be congratulated for their courage and perseverance. Theirs is a victory well fought and fairly won, even in the face of seemingly insurmountable odds.

In viewing the history of the UNWLA over the past 80 years, we can see many striking parallels to the history of Ukraine. Indeed, our organization, founded in the United States of America, can trace its roots and its evolution to events in Ukraine. During the earliest years of the UNWLA, times were tumultuous and uncertain for people in Ukraine. The country was occupied by a succession of enemy powers. Enemies from all sides wanted to reign over the breadbasket of Europe.

Many of your parents or grandparents lived through the Great Famine of 1932–1933. Many were deported to Siberia under the Communist regime. Others were forced to live under Nazism and were deported to slave-labor camps and suffered unspeakable horror. Throughout these precarious times, the Ukrainian people managed to survive. Ruled and oppressed by others, they managed to pass on to new generations the gift of hope and endurance. Ukrainian art, culture, history, religious faith, and language were imperiled but not destroyed. And the Ukrainian spirit was often bowed but never broken.

When the sun sent its orange rays on Maidan Nezaleznosty in Kyiv, the rays reached all Ukrainians living throughout the world. God has blessed our Ukraine and our homeland has earned the right to call itself a democratic state whose leaders govern with honor and integrity. We can be very proud.

We can also be very proud of ourselves. Every three years, members of the UNWLA gather to elect leaders of their own organization. That this tradition has endured for so many decades is remarkable because it is an achievement that has eluded many other Diaspora organizations. We have succeeded because we have set goals worthy of achieving. With God's help, we will continue to follow this honorable path. Our goals, our programs, and our endeavors affect many lives, here and in Ukraine. With the election of President Yushchenko, Ukraine proclaimed to the world that it is a nation of strong people who are ready to assume the rights and responsibilities of citizens of a truly sovereign state. And while we celebrate this proclamation, we know

that Ukraine and its new president are facing many challenges. Ukraine still needs our help, and we must stand ready to offer that help for as long as it is needed.

The slogan of our XXVII UNWLA Convention is "From all the Yesterdays Through all the Tomorrows," and this must be our mandate for the future. Our yesterdays have been filled with wonderful experiences and great achievements. Our tomorrows, if we are strong and united, will be filled with new experiences and even greater achievements. May God help us to carry on the work that was passed on to us and to pass it on with pride to future generations.

Setting and Achieving Goals for the UNWLA

As we prepare for the XXVII UNWLA Convention, many of us are focused on the future of our organization. This future will be defined by the goals that we set for ourselves and on how well we achieve them. Experience has taught us that people who make good things happen don't do so by accident. They have vision, and they have strategies for getting where they want to go. They don't blame others and they don't waste time making excuses.

- ❖ Decide what you truly want to achieve. Keep your goal realistic. Remember that realistic goal setting does not mean changing the universe. It means reaching for something reachable.
- ❖ Describe for yourself how the UNWLA will benefit if this goal is achieved. Who else will benefit? How? Will someone hungry be fed? Will someone who cannot afford an education go to school? Will the Ukrainian Museum acquire a new work of art? Will one woman be saved from unscrupulous traffickers? Will one more person learn the truth about the Great Famine in Ukraine?
- ❖ Define your strategies for accomplishing the goal. Is this something that you can do alone? Does it require the cooperation or permission or participation of others? Who will be involved? In what way? What help will you need? From whom? How much? Is this something that your Branch or Region can accomplish alone or do you need assistance or support from the Ukrainian-American community at large?
- ❖ Explore how much it will cost to accomplish this goal. Where will the money come from? Who

can be asked to contribute? What else can be done to raise funds for this purpose? Can someone write a grant proposal? Can someone plan a fundraiser that will be interesting and that people will gladly attend?

- ❖ Set a realistic time or date for accomplishing the goal. Can it be accomplished in a week? A month? A year? Creating a schedule will help you stay focused and will help you plan your activities more effectively.
- ❖ As you work toward achieving your goal, evaluate how well things are going. If your original strategy is not working as well as you would like, find out what you need to find out and adjust your way of doing things. Embrace the challenge as a learning experience.
- ❖ If you run into problems, refuse to view them as dead ends. Be positive! Problems are meant to be solved. Our organization is blessed with many talented and resourceful women. Ask for help.
- ❖ Resist the urge to blame yourself or others for obstacles, barriers, or delays. "She did/She didn't" will not help. Instead, ask yourself, "What can I do to make things better? What can I do to make this work? What can I do to get past this hump? What can I do to make what I want to see happen?"
- ❖ Enjoy yourself. Accomplishing something important can be extremely satisfying. The journey to success can also be satisfying if you view it as an exciting adventure instead of as hard work.

Errata. In the March issue of *Our Life*, we published a list of contributors who responded to the UNWLA's call for Emergency Aid to Ukraine. Regrettably, there was an error on page 15 of the magazine. We apologize to our readers and to the members of Branch 126, who forwarded a generous contribution of \$1,230 to this fund.

XXVII UNWLA CONVENTION PROGRAM

May 27 - 30, 2005

FRIDAY, MAY 27, 2005

12:00 Registration
2:00-5:30 UNWLA National Board Meeting
6:00-8:00 Pre-Convention Program "WOMEN IN MEDIA"
8:00-9:00 Wine and cheese party

SATURDAY, MAY 28, 2005

7:30 Breakfast
8:00 Registration
Preparation for opening ceremony (in embroidered clothing)
9:30 Opening ceremonies – Convention Committee Chair, Makrianna Zajac
10:00-1:00 **PLENARY SESSION**
1. Welcome address – Marianna Zajac, Convention Committee Chair
2. Opening of the XXVII Convention – Iryna Kurowyckyj, President of UNWLA
3. Report of Credentials Committee – verification of quorum
4. Approval of Convention Program and Rules of Procedure
5. Introduction of Honored Guests
6. Election of Convention Officers
7. Appointment of Committee to approve minutes of XXVI Convention
8. Approval of Resolutions Committee
9. Approval of the Bylaws Committee
10. Address – Iryna Kurowyckyj, President
11. Financial Report – Nadia Cwiach, Treasurer
12. Auditing Committee Report – Iwanna Ratych
13. UNWLA National Board Reports – questions and discussion
Approval of Reports of UNWLA National Board
1:00-2:45 **LUNCHEON**
3:00-6:30 **PLENARY SESSION (continued)**
3:00-4:45 Report of Credentials Committee
Membership Panel – Sophia Hewryk
4:45-6:30 Parliamentary Procedures – Oksana Xenos
Bylaws Committee – Oksana Xenos
7:00 **DINNER – CELEBRATION OF THE 80TH ANNIVERSARY OF UNWLA**

SUNDAY, MAY 29, 2005

7:00 Breakfast
8:00-9:00 Divine Liturgies
9:30-11:30 Sightseeing in Albany
11:30-1:00 **PLENARY SESSION**
1. Report of Credentials Committee
2. Approval of Minutes of the XXVI Convention
3. Conferring of UNWLA Honorary Membership
4. Nominating Committee Report – Nadia Sawchuk
5. Election of National Board Officers and Auditing Committee
1:00-2:45 **LUNCHEON**
3:00-6:00 **SEMINARS (Concurrent)**
3:00-4:30 Scholarship/student stipend program Maria Polanskyj Press/Our Life – Irene Chaban, Tamara Stadnychenko and Kateryna Nemyra
Election of Liaison Branches-at-Large – Ulana Hlynsky
4:30-6:00 Social Welfare – Barbara Bachynsky Art/Museum – Maria Pazuniak
6:30 **COCKTAILS**
7:30 **BANQUET**

MONDAY, MAY 30, 2005

7:00-8:00 Breakfast
8:00-11:00 **SEMINARS**
8:00-9:30 Archives – Olga Trytyak Public Relations – Motria Slonevsky
9:30-11:00 Education – Kateryna Iwasyshyn
11:00-1:00 **PLENARY SESSION**
1. Report of Credentials Committee
2. Finance – Nadia Cwiach
3. Adoption of Resolutions of XXVII Convention
1:00 **LUNCHEON**
2:00-4:00 **PLENARY SESSION (continued)**
4. Report of Credentials Committee
5. Speech of the newly elected UNWLA President
6. Miscellaneous questions and suggestions
7. Adjournment of the XXVII UNWLA Convention

Young burn victim in need of assistance for urgent treatment

Five-year-old Nastya Vivchar who saved the life of her two-year-old sister and badly burned more than 80% of her skin, now needs urgent treatment. Currently, Nastya is on her way to a hospital in Boston, Massachusetts, where she is supposed to undergo several skin transplantation surgeries. Nastya will stay in Boston for several months.

Ukrainian diplomats urge all Ukrainians of the United States of America to open their hearts and provide adequate financial assistance to this brave Ukrainian girl.

The Embassy of Ukraine to the United States expresses its deep appreciation to the Ukrainian National Women's League of America and particularly to its President, Mrs. Iryna Kurowyckyj, for providing its account to transfer money for Nastya Vivchar's treatment. Please send donations by check with the reference "Nastya Vivchar" to the following address:

UNWLA. INC
203 Second Ave.
New York, NY 10003

Making Your Nursing Home Visits Count

by Irene Repczuk-D'Alessio

It is difficult to imagine what life is like living in a nursing home. Being separated from family, friends, and community can lead to overwhelming feelings of fear and rejection. The loss of independence and loss of control over one's life is particularly painful and causes depression in many nursing home residents.

As the elevator door opens on the floor of your relative's nursing home, you will see many residents sitting in the hallways, their faces reflecting their sadness and loneliness. Others may be alone in their rooms, lacking stimulation or human contact.

Family members and friends are the most important source of human contact and stimulation for nursing home residents. Often, relatives make excuses for not visiting because they cannot face emotionally and physically impaired elderly. Some may feel their visits are pointless, especially if a loved one is not responsive. But every person in a nursing home, regardless of his or her physical or mental state, does benefit from visits from loved ones.

Prior to visiting, it is important to give some thought to what you will do when you get there, keeping in mind your loved one's likes and interests and mental and physical status. A visit should be a pleasant break in routine, something special and different.

If the person is alert, going outdoors for a stroll, going out for dinner, or visiting in a private area can be very a wonderful experience. For people whose physical condition prohibits much mobility, there are many other options. What follows is a list of meaningful ways in which we can spend quality time with our loved ones, even if they are bedridden or cannot communicate verbally:

Reminiscing. Most older people enjoy remembering their past, their achievements, and the "good old days." This connection to the past creates feelings of self-worth. Family members can encourage elders to share stories. Being a good listener is important.

Photo Albums. Looking through family albums is fun and interesting and can stimulate good memories of the past.

Music. For non-verbal residents or those who are in a comatose state, listening to music can be a great comfort. Music reduces tension and can also provide a link to the past. Bring your relative's favorite tapes and ask the aide to play music when you are not there.

Reading. Read a story or a newspaper to someone who has poor vision. Books on tape can be ordered from the library and sent to the nursing home.

Pet Therapy. Many residents derive therapeutic benefit from pet visits. Stroking a cat or dog can have a calming effect, and produces a feeling of being loved and needed. It has been proven that nursing home residents who have regular visits from pets are more receptive to medical treatment, because these visits give them the will to live.

Children. Visits from children can have a positive effect on the elder's morale and well being. Children can provide much joy through simple activities such as playing cards or games or drawing pictures. The best way to prepare young children for visits is to tell them what they should expect.

The Human Touch. Physical contact, such as hugs or holding hands, is therapeutic. Elderly people often feel the absence of affectionate physical touching in a nursing home. Grooming, combing hair, manicures, applying body lotion, or massages can provide comfort, convey love and a sense of belonging.

Treats. Bringing a favorite meal or snack is a wonderful way to say you remember what your elderly relative enjoys and can be a very nice surprise. If your elder needs help with feeding, this is a good way to bond.

Visiting relatives with dementia or Alzheimer's can be very stressful since communicating is problematic. Learning to communicate with the memory-impaired can improve the quality of every visit. Remember that your elder is just as frustrated as you are if he or she is unable to communicate with you. By practicing the following tips when talking to a person with dementia, your communication level will improve.

- Establish eye contact before you start. Take the person's hand, say his or her first name, and wait until he or she is listening before speaking.
- Do not approach the person quickly from behind. Instead, approach calmly from the side or front.
- Move to a quiet environment. Noise can be disturbing or distracting.
- Use simple adult words. Speak slowly and clearly. Don't shout; raising the pitch of your voice distorts sound. Instead, lower your voice and move closer to the person.
- Allow time for a response. Repeat questions, using the same words.
- Ask answerable questions by limiting choices. Too many choices can be confusing. Ask uncomplicated questions, one at a time.
- Do not argue. If an argument begins, attempt to change the subject.
- Be alert to changes in body language. Watch the person's eyes, as they can reveal pain, fear, or anger. Lack of eye contact means that he or she does not wish to talk; a smiling, more relaxed demeanor indicates a wish to communicate.
- It is crucial to communicate by touching. Lack of touching is often interpreted by elderly people as personal rejection. Touching helps to reduce feelings of confusion and insecurity and will lead to better communication.
- Remember that individuals suffering from dementia have difficulty in understanding what you tell them, and this can cause acting out. Often family members misinterpret certain actions as uncooperative or inattentive. Approaching our loved ones with patience, understanding, and love can lead to better communication.

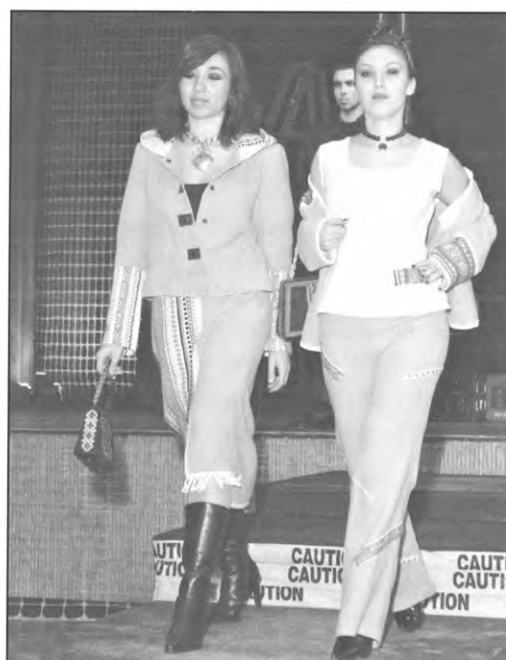
All visits from family and friends are crucial in helping residents to adjust to nursing home life. They provide a link to the past, give residents a sense of security, and let them know that they are loved. Often, a simple object, such as a plant or a favorite blanket can be comforting or special to someone who feels alone or afraid. Frequent visits to the nursing home also offers family members the opportunity to monitor the care. It also shows the nursing home staff that your relative is a thinking, feeling individual with human needs.

PHILADELPHIA REGIONAL COUNCIL CELEBRATES THE UKRAINIAN WOMAN AND HER CREATIVITY

*Designer Zorianna Sokhatska.
Model Maria Nestor.*

*Designer Yulia Bregin.
Models Roxanne Zalutsky and Oksana Slotylo.*

For the past three years, the Philadelphia Regional Council of the Ukrainian National Women's League of America has honored and celebrated the accomplishments of the Ukrainian woman in all spheres of artistic endeavor. This year's event, held on March 6, 2005, honored Ukrainian women in the performing arts.

For the third year in succession, the program was held at Philadelphia's Ukrainian Educational and Cultural Center, which was filled to capacity with tickets sold well in advance. Guests were greeted by a traditional "welcome" dance, choreographed by the late Roma Pryma Bohachevsky and performed by the Syzokryli Dance Ensemble, founded by Madame Bohachevsky in 1978. In keeping with the theme of the event, a biographical sketch citing the highlights of Madame Bohachevsky's long and distinguished career was included in the program booklet. Keynote speaker Olena Karpinich elaborated on the creative accomplishments of the talented prima ballerina in a well-prepared and eloquently delivered bilingual presentation.

The program continued with an exuberant "Kozachok," also performed by Syzokryli, and a

selection of poems from "Rebirth of Ukraine," compiled and recited by Olha Cehelsky. Drawing from the works of Taras Shevchenko, Vasyl Symonenko, and Oleksander Oles, the poetry glorified the rebirth of Ukraine. Ms. Cehelsky's moving recital evoked memories of Ukraine's troubled history as well as joyful exhilaration at more recent events.

A bold and innovative interpretation of Volodymyr Ivasiuk's Chervona Ruta was then performed by Syzokryli. Dressed in dramatic black costumes, the dancers blazed across the stage with a dynamic energy that captured the imagination and invited an enthusiastic response from everyone present.

During the intermission, guests enjoyed a light repast, a tasty prelude to the much anticipated fashion show, which has become the centerpiece of the Philadelphia Regional Council's annual event. Featuring original designs by contemporary Ukrainian artists, the fashion show was once again sponsored by the Red Poppy Boutique. The fashions, meticulously selected by the boutique's co-owner Eryna Cvikula-Korchynsky, were displayed by a troupe of 50 models, whose promenade down the

runway was accented by the electric rhythm of Pink Floyd, the Beastly Boys, and African and Indian melodies.

The show featured Ukrainian designers from Lviv, Kyiv, and the United States. The collection included formal evening dress, professional attire, casual wear, and outfits designed simply for fun and frolic. Each of the outfits displayed an artistic melding of traditional Ukrainian motif and contemporary style. Particularly striking was a dramatic orange ensemble, enthusiastically applauded for its design as well as for its color. A formal garden dress of raw black silk embellished with red poppies also drew much appreciative applause. Two local designers, Tamara Farion and Maria Woznyj, created the jewelry worn by the models. Leather accessories, designed by Inna Vasylykevych and Olena Chomiakiva, provided interesting accents for many of the outfits. Fashion show coordinator Eryna Cvikula-Korchynsky presented an interesting commentary on contemporary Ukrainian art and design, and members of the audience interested in purchasing the outfits presented during the show were invited for personal fittings.

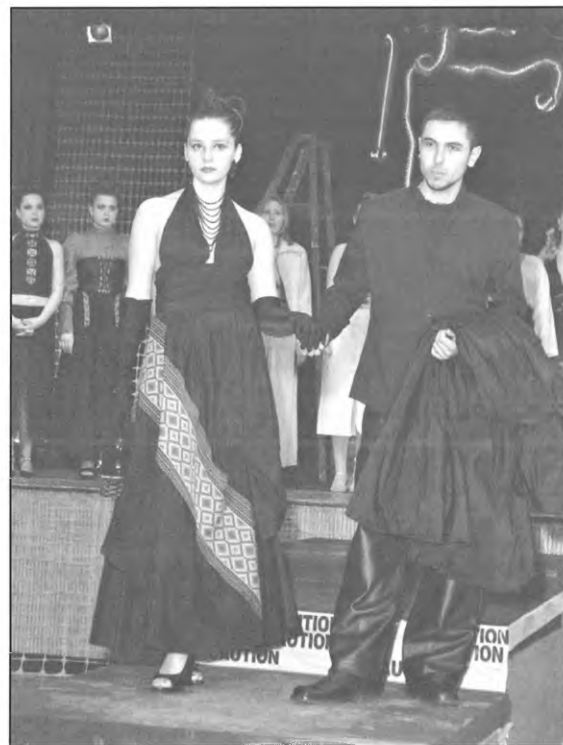
Philadelphia Regional Council President Christine Chomyn-Izak closed the program. After thanking guests and participants, she extended grateful recognition to Program Chair Roksolana Gillicinski, who is to be commended for coordinating an exceptionally pleasant and wonderfully orchestrated event. Philadelphia's Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union and the Heritage Foundation of First Security Bank were gratefully acknowledged for their financial support for the event.

March has been designated as National Women's Month. In conjunction with the formal program, the Philadelphia Regional Council traditionally honors the artistic achievements of Ukrainian women with a month-long exhibit in the Ukrainian Educational and Cultural Center's gallery. The Regional Council's Art Committee Chair, Zorianna Sokhatska, coordinated this year's exhibit.

*Compiled by
Tamara Stadnychenko*

*Designer Maria Hnyliakevych.
Model Halyna Henhalo.*

*Designer Yulia Bregin.
Models Ludmilla Moskaliuk and Yulian Mykhalevych.*

BIOFEEDBACK

The Alternative Treatment Option

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

How would you like to use a noninvasive technique to manage a host of medical problems with no medications or complicated sophisticated devices? Your answer may logically be that there is no such thing available and if there is, it is most likely a gimmick. You may be surprised that there is, in fact, a technique that does all this. It is called Biofeedback and it is one of the most underutilized and least understood aspects of modern medicine.

Biofeedback is a relatively new field. Originating in the late 1960s, it has become popular with patients seeking alternative forms of treatment and foregoing conventional treatments that don't work or produce undesirable side effects. Biofeedback is a technique that actually is so logical, it's amazing that its use is so limited. Its underlying premise is to teach patients to consciously change and control body functions that are normally unconscious, such as breathing, blood pressure, heart rate, and muscle tension.

Many of your body's connections to the brain are complex and underutilized. By learning to use new connections and by actually visualizing how to achieve the desired response on a recording device, you gain control of the autonomic function of the brain. Once you are aware of what your body is doing, you can change the pattern by seeing what you need to do to reduce or eliminate a symptom.

How does biofeedback work? Very simply. Sensors are placed on your skin and are used as measuring devices that gauge the state of your body. A monitor shows what is happening and also shows changes that occur when you make a conscious de-

cision to do something differently. It is not an active form of treatment, and nothing is being done to you during the hookup or after. Once the current state of your body is assessed, you use your own method of meditation, relaxation, or visualization to achieve the desired changes. In other words, the sensors and monitor will help you see what you need to do to make adjustments that will work for you.

Biofeedback can be utilized to reduce the frequency and severity of muscle tension, migraine headaches, anxiety, panic attacks and neck and shoulder pain. As with any medical condition, proper evaluation by traditional medical techniques is paramount. Many conditions do require medications and other conventional therapies such as physical and occupational therapy, injections and the like. However, when conventional methods are not helpful, biofeedback is a useful alternative.

Biofeedback monitors can measure temperature of the skin, muscle tension, heart rate, and brain activity as well as electrical conductivity of the skin. Not all of these measurements are necessary for all conditions. In fact, many types of biofeedback equipment are portable, inexpensive, and available for home use; a visit to a therapist or specialist is not always necessary. There is extensive support provided by the companies that manufacture and market the products. (These can be looked up on the Internet.)

Biofeedback does require some effort. It is an acquired skill that takes some time to understand and perfect. It may, however, provide relief that traditional medicine sometimes does not provide.

In Lieu of Flowers. The editors gratefully acknowledge the generous contribution of \$50 for Our Life Press Fund, which was recently forwarded to us by Branch 4 of Atlanta, Georgia, in memory of **Charles Perzik**, the father of branch member Kathy Tice.

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

св. п. Христя Навроцька

Голова СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

Закінчився життєвий шлях визначної громадської діячки, яка ні одну хвилину свого життя не змарнувала, а віддала його повністю українській молоді та громаді в різних організаціях та на різних рівнях.

У своїй подяці за наділення їй найвищої нагороди Союзу Українок Америки Почесного членства вона написала: „Всю свою громадську працю присвячую пам'яті моєї матері, яка навчила мене працювати для інших”. Які це гарні слова, і їх вона дотримувалася ціле своє життя.

Я мала велику честь працювати з Христею на різних рівнях у Пласті. Вона була моєю зв'язковою, пізніше ми були вибрані до Краєвої Пластової Старшини – вона на пості голови виховного сектора, а я крайовою коменданткою пластунок. Я часто захоплювалася її підходом до молоді. Коли я питала Христю, як вона дає собі раду з такою, часами бурхливою, молоддю, її відповідь була: „Коли ти слухаєш і чуєш їхні проблеми, то вони тебе шанують і слухають що ти хочеш їм передати”. Ці глибокі слова я запам'ятала добре і часто пробувала застосувати їх у моїй праці з молоддю.

1954 р. Христя вступила до 64-го Відділу СУА. Працювала у Відділі та Головній Управі СУА. Була пресою референткою Головної Управи, культурно освітньою референткою, заступницею голови СУА, головою Контрольної комісії. Дописувала до журналу „Наше Життя”, вела постійну сторінку „Наше харчування”.

У СФУЖО і СКУ часто входила до Статуткової комісії. Їздила від СУА на різні українські та американські міжнародні конференції, на Конвенції Міжнародної Федерації Жіночих Клубів, Національної Ради Жінок США, Конгреси СФУЖО і СКУ, брала активну участь у дискусіях.

Багато років ми були репрезентантками СУА через неурядову організацію СФУЖО до ООН, де Христя брала активну участь у комісіях, а найбільше цікавилася Комісією релігії і етики, де часто справляла неточності у пресі відносно Української Католицької Церкви.

Висловлюю чоловікові Юрієві Навроцькому, дочкам, онукам і родині сердечні співчуття від Союзу Українок Америки. Ми втратили велику людину у рядах СУА і нашої громади, її місце ніхто вже не займе, бо другої такої як св. п. Христя серед нас немає. Нехай земля Вашингтона буде їй легкою, а пам'ять про неї залишиться назавжди серед нас.

EMBASSY OF UKRAINE

5-ти річна Настя Вівчар, яка спасла від пожежі свою дворічну сестру й отримала понад 80% опіків шкіри, зараз потребує негайного лікування. Настя перебуває по дорозі до опікового центру міста Бостону, де їй зроблять декілька операцій по пересадці шкіри.

Українські дипломати звертаються до всіх українців США проявити милосердя й надати посильну фінансову допомогу українській дівчинці.

Посольство України в США дякує Союзу Українок Америки та особисто Президенту СУА Ірині Куровицькій за надання свого рахунку для перерахування коштів на лікування Насті Вівчар.

Чеки просимо надсилає з поміткою „Настя Вівчар” на адресу:

**UNWLA, INC
203 Second Ave., New York, NY 10003**

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ДЕТРОЙТСЬКОЇ ОКРУГИ СУА

Члени Округної Управи і делегатки зібралися на річні Загальні збори 12 лютого 2005 р. в домівці СУА. Вибрали президію зборів у складі: Лідія Яхницька – голова, Ніна Василькевич – секретар.

Звіти членів Округної Управи, голови і заступників були цікавими, бо робота, виконана ними за рік, була вагомою і корисною.

Округа Детройт об'єднує 11 відділів (26-ий, 45-ий, 50-ий, 53-ій, 58-ий, 63-ій, 76-ий, 81-ий, 96-ий, 115-ий, 129-ий) з 263-ма членками.

Відділ 129-ий, найновіший. Заснований у січні 2004 р., більшість його членок – ново-прибулі. При нашій Окрузі є ще 2 Відділи, 5-ий і 23-ій засновані у 1933 р., які зараз неактивні через похилий вік і слабкий стан здоров'я членок. За звітний період Округу спочатку очолювала Наталія Гевко, а від 2002 р. її очолює з великим ентузіазмом Лідія Казевич.

Округа має домівку від 1987 р., якою беззмінно опікується Почесна голова Округи СУА Детройт, Почесна членка Союзу Українок Лідія Колодчин.

Діяльність Округи поживалася у зв'язку з поповненням нових членок та доброї праці раніше створених відділів. Виховна діяльність Округи має свої гарні традиції, що передаються з року в рік. Три відділи спонсорують “Світлички”. 96-ий Відділ провадить “Світличку” для дітей, що слабо говорять українською мовою, з англійським перекладом. Робота “Світличок” зацікавлює дітей і багато з них ходять до трьох “Світличок”.

У Суспільній опіці відділи підтримують всі почини Головної Управи, особливо збірки для жертв аварій та висилки пакунків в Україну, а також харитативну допомогу учасникам мітингу на Майдані. Опікуються сиротами, самотніми жінками, хворими і особами, що потерпають від нестатків в нашій громаді, в Україні і у інших країнах. Вислали 1,620 книжок і 250 журналів “Соняшник” для 8 дитячих інтернатів і шкіл в Україні. Усі відділи підтримують стипендійні акції Округи.

Мета більшості імпрез Округи і відділів – культосвітня, або виховна. Імпрези Округи влаштовують комітети, до яких входять членки кожного Відділу.

На заклик Головної Управи СУА Округа включилася в кампанію писання листів, щоби “Pulitzer Prize Board” відібрав у журналіста В. Дуренті нагороду тому, що він не описав Голодомор 1932-33 рр. в Україні, і щоби американські сенатори підтримали резолюцію, що Голодомор 1932-33 рр. був геноцидом українського народу з боку комуністичної влади.

Громада слухала доповідь професора Володимира Мізенцева “Археологічні розкопки Батурина”, яка була організована членками Округи Лідією Яхницькою і Світляною Кордубою при допомозі Українського Народного Музею і Архіву Детройту.

На сходинах Округи відзначено Нусю Мацілінську “Жінкою Року” за її велику і віддану працю у підготовці бенєфісу “Молочко і булочка наймолодшим школярам України” та інших імпрез для громади Округи СУА.

Була проведена успішна імпреза “День українських жінок”, підготована Анною Мацілінською і Марією Лісовською, на якій були присутні 325 гостей. Головним промовцем була голова СУА Ірина Куровицька. На імпрезі відзначили Марусю Бек і усіх жінок-доброчинниць Грамотою губернатора штату Мічіган. Також відбувся показ мережаной ноші Ірени Радзикович і виступив квартет 115-го Відділу “Соловейки”. Кожний Відділ приготував виставку своєї діяльності.

У лютому 2004 р. в домівці СУА провели зустріч із педагогами Львова і Тернополя, побут яких в Америці спонсорував “United Department of State Community Connections”.

У квітні 2004 р. відбулося хрещення нового 129-го Відділу ім. Ганни Гулевичівної, головою якого стала Ганна Білінська. Катерина Немира репрезентувала Головну Управу СУА. СФУЖО репрезентувала Наталія Даниленко. Присутні слухали доповіді про патронку нового Відділу та “Жінки в українській історії”. Також був виступ квартету “Соловейки” і показ жіночого одягу, який моделювала Катерина Немира.

У травні 2004 р. союзнянки Округи зустрічалися з Іриною Резник, дружиною Посла України до США.

У червні 2004 р. відсвяткували День союзнянки в саді біля церкви св. Йосафата у супро-

воді українських пісень під акомпаніємент Ольги Соловій, яка цього року одержала “Warren Cultural Commission Fine Arts Award in Music” на номінацію Округи США Детройт та УАКРади.

У жовтні 2004 р. була відкрита місячна мистецька виставка українських виробів у Клінтон Макомб Бібліотеці і при відкритті виступили учні Школи Непорочного Зачаття.

У листопаді 2004 р. за ініціативою голови 76-го Відділу США Роми Дигдало відбулася зустріч із журналістом Віктором Маляреком, автором книги “Natasha’s”, агентом з “Immigration and Customs Enforcement” Енгусом Ловом та репрезентанткою організації “Coalition Against Trafficking” Іреною Солтіс. Їхні доповіді були про торгівлю жінками, та про те, як урядові установи можуть допомогти жертвам цієї торгівлі.

Ми співпрацюємо з усіма громадськими організаціями, які є в Детройті. Навесні 2004 р. утворилася організація з новоприбулих українських емігрантів “Нова хвиля”, з якою Округа і відділи також тісно співпрацюють. Підтримуємо їхні почини, допомагаємо в організації і проведенні імпрез та заходів, що стосуються виборів, ювілеїв та інших визначних подій у громаді та в Україні.

Цікавими та успішними були також імпрези, проведені відділами Округи: бенкет з показом вечірнього одягу (53-й Відділ), “Жіночий вечір” (115-й Відділ), “Вишивана дитяча забава”, на якій виступали діти „Світличок” 76-го, 53-го і 96-го Відділів (76-й Відділ), “Вшанування Катрусі Зарицької”, де син героїні художник Богдан Сорока прочитав доповідь і показав фільм про трагічне життя своєї матері. Присутніми були також внучка і правнук К. Зарицької (45-й і 50-й Відділи). Членки 58-го Відділу організували різдвяні зустрічі з мешканками “Abbey Nursing Home”, де вони часто бувають у Відділі “Веселка” і опікуються українцями, а також самотніми людьми, що живуть в “Українському Селі”, де влаштовують їм полуденки. 115-й Відділ організував писання писанок для дітей перед Великоднем, а 129-й та 96-й Відділи – художню виставку о. Володимира Немири і доповідь Катерини Немири про мистецтво. Відзначили своє 25-ліття – 45-й Відділ, 40-ліття – 76-й Відділ, 50-ліття – 63-й Відділ і 70-ліття – 26-й Відділ. 26-й Відділ також влаштував полуденок з приводу 96-х уродин д-ра Марусі Бек. 96-й Відділ спонсорував печення пасок Марії Григорчук, а Олені Папіж – вишивки та мережива. “Традиційний оселедець”, який

щорічно організовує 76-й Відділ показує невичерпні таланти української пісні і гумору.

Пресові референтки Марія Лісовська, Єлизавета Кучер та Ніна Василькевич подавали дописи про імпрези та іншу діяльність Округи США до “Свободи”, “Нашого Життя”, “Детройтських новин” та “Ukrainian Weekly”.

Майже всі відділи проводять щомісячно ширші сходи, окрім літньої пори. На сходинах відзначають визначні історичні події, проводять бесіди на актуальні теми, діляться життєвим досвідом з новими молодшими членками.

Округа Детройт працює в приємних і товариських відносинах. Організаційна референтка Марія Зарицька-Червійовська старається приєднати нових і колишніх членок, створити нові, молодечі відділи і відділи при церквах св. Івана і св. Покрови. Ми видимі в громаді як Округа США і як поодинокі відділи. Ми багато зробили і ще багато зробимо для громади України, продовжимо працю наших посестер, розпочату майже 80 років тому.

Про все це звітували на Річних зборах Округи США голова Округної Управи Лідія Казевич, її заступниця Анна Мацілінська і 13 інших членок Управи і Екзекутиви.

До нової Округної Управи США Детройту увійшли такі членки нашої Округи: голова – Лідія Казевич, перша заступниця – Анна Мацілінська, друга заступниця – Люба Целюх ЛеПейдж, третя заступниця – Дарія Завадівська, протоколярна секретарка – Ніна Василькевич, секретарка листування (англомовна) – Оля Лісківська, секретарка листування (україномовна) – Дарія Завадівська, скарбник – Ірина Шумило, фінансова секретарка – Софія Кошів.

Референтки: пресова (україномовна) – Валентина Євич, пресова (англомовна) – Єлизавета Кучер, зовнішніх зв’язків – Ірена Прийма, культурно освітня – Світляна Кордуба, мистецтва і виставок – Леся Болді, Єлизавета Кучер і Надія Фігач, організаційна – Марія Зарицька-Червійовська, суспільної опіки – Галина Палмер, Анета Стадник, Ірена Тарнавська і Оксана Огар, архівар – Дарія Конюх, відповідальні за приймання гостей – Ольга Гищак і Марселя Хом’як, стипендій – Стефа Дацків, адміністратор домівки – Лідія Колодчин, виховна – Катерина Кізима.

Контрольна комісія: Наталія Гевко, Стефа Король, Марія Лісовська, Марта Шехович і Лідія Яхницька.

Ніна Василькевич, протоколярна секретарка.

33-ій ВІДДІЛ СУА у ПАРМІ, Ог.

Членки 33-го Відділу СУА у Пармі, Огайо на наших зборах щиро молилися за душі двох шанованих жінок, які недавно відійшли від нас. Це – мати нашого Президента, довголітня вчителька св. п. Варвара Ющенко. Другою непересічною жінкою, була легендарна активістка, широковідома в українській спільноті Маруся Бек.

Вічна їм пам'ять!

Олена Гентиш-Брехун.

ПРАЦЯ 101-го ВІДДІЛУ СУА В ЧІКАГО

Наш Відділ має 60 членок. Усі членки, молоді і енергійні, стараються виконувати свої обов'язки згідно з вимогами Відділу та Округи. Голова Відділу Оленка Матвіїшин – веселої вдачі, добрий організатор, їй притаманне велике почуття відповідальності за свою справу.

За звітний період ми провели „Вечір пісні та гумору”, „Показ моди”, брали участь у Дні союзнянки. Всі імпрези пройшли успішно та з дружньою співпрацею усіх членок Відділу.

Відділ призначив 3,000 дол. для Української Католицької школи св. Миколая в Чікаго, 3,000 дол. для Стипендійної акції СУА. Вислали два

пакунки з дитячими речами та забавками для дошкільного закладу „Веселка” у м. Богородчани, Івано-Франківщина, пакунок з газетами і журналами „Наше Життя” до Районного відділу культури м. Надвірна, Івано-Франківщина та пакунки з білизною до лікарні м. Самбора, Львівської обл.

Союзнянки зі щирим ентузіазмом беруться до роботи і дбають про добрі справи для Відділу. Єднаймося і будьмо завжди разом!

*Марія Щерб'юк,
пресова референтка.*

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТІ 71-го ВІДДІЛУ СУА (2004 р.)

71-ий Відділ засновано у травні 1958 р.

Відділ має 18 членок (пенсіонери). 2004 р. Марія Мацяк і Ольга Загалькевич відійшли у вічність. 4 членки мешкають далеко і не активні у Відділі, маємо контакт тільки з восьми членками.

Ми мали непередбачену подію голова Відділу П. Білик змінила місце проживання. Заступниця голови Іванна Пилипчак, яка перед тим була секретаркою Відділу прийняла обов'язки голови Відділу.

Відділ виконав усі фінансові зобов'язання до Округи і Головної Управи та акуратно здав усі звіти. У звітному часі ми провели 5 ширших сходин у програму яких входив перегляд подій організації СУА, кореспонденція. Членки стовідсотково заплатили членські вкладки і передплатили журнал „Наше Життя”.

Для придбання грошей не маємо великих можливостей, стараємося в різний спосіб. Беремо участь у великодному базарі, проводимо збірку на День матері, та з різних нагод. Старанням референтки суспільної опіки і членок ми післали 8 пакунків до сиротинця у Львові на адресу Монастиря Сестер Пресвятої родини, яким опікується Відділ. На пакунок ми витратили 355 дол.,

на допомогу сиротам в Україні склали до Головної Управи 525 дол., на лікування дітям Чорнобиля – 2,160 дол., на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” з нагоди ювілею – 200 дол., на „цеголки” для „Нашого Життя” – 235 дол., на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку – 610 дол., на заклик „Бабусям дарунок на Різдво” – 150 дол., „Бабусі” в Україні, якою постійно опікуємося вислали 110 дол. Разом 4,365.90 дол.

Ми брали участь у святкуванні ювілею журналу та стараємося брати участь у громадському житті.

Щоб поповнити касу Відділу, ми розпродували печиво і святкові картки. Готуємося вислати кандидатку на XXVII Конвенцію СУА.

Написали історію нашого Відділу до Конвенційної книжки.

Запляновану працю виконуємо охоче і згідно, у нас панує дружня співпраця. Наші членки гордяться що належать до Союзу Українок Америки.

*Іванна Пилипчак,
голова 71-го Відділу СУА*

50-ліття 63-го ВІДДІЛУ СУА ім. Софії РУСОВОЇ у Воррені, Міч.

63-й Відділ ім Софії Русової відсвяткував 50-ліття існування в Українському Культурному Центрі. Голова Відділу Ольга Гриньків відкрила свято і привітала о. ігумена Даниїла Чайковського, голову Округи Лідію Казевич, гостей і членок та передала ведення програми Ксені Антипів. Союзянки заспівали славень СУА, опісля хвилиною мовчання вшанували наших членок, які відійшли у вічність.

Ведуча попросила голову Округи до слова. Л. Казевич привітала членок 63-го Відділу, подякувала за їхню працю і передала грамоту подяки від Головної Управи СУА. Заступниця голови Ольга Гищак подарувала китиці квітів голові Округи, голові Відділу, ведучій свята і довголітній протоколярній секретарці Олі Процик.

К. Антипів прочитала привіти від Відділів і попросила о. ігумена провести молитву.

Подали смачний обід, після якого О. Гищак розказала історію і діяльність Відділу, яку написла Ярослава Казанівська. Про патронку Відділу Софію Русову розказала Вася Гординська.

У розваговій частині свята дві онучки нашої голови Сера і Реня, граючи на бандурах, співали українські пісні. Їх нагородили гучними оплесками. При фортепіановім супроводі Марусі Гординської всі присутні також співали українські пісні. На самкінець членки нашого Відділу зробили спільну світлину.

*Ярослава Казанівська,
пресова референтка.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

106-ий ВІДДІЛ СУА ім. Олени ТЕЛІГИ, ГАРТФОРД, Конн.

Загальні збори 106-го Відділу СУА ім. Олени Теліги у Гартфорді відбулися 20 лютого ц. р. Зборами провадила Надя Гафткович, секретарювала Мелянія Кузьма. Окружну Управу представляла її голова Дионізія Брочинська і скарбник Окружної Управи Марта Рудик.

Нову Управу вибрали у такому складі: голова Відділу – Наталія Рудько, заступниця голови – Галина Шулевська, кореспонденційна секретарка – Валентина Чудовська, протоколярна секретарка – Любомира Кінах, скарбник –

Ярослава Кукіль.

Референтки: організаційна – Зоряна Мішталь, музейно-мистецька – Ярослава Кукіль, культурно освітня – Інна Стахів, пресові – Валентина Чудовська і Оксана Оприско, виховна – Ірена Бойко, суспільної опіки – Ольга Якимів, стипендійна – Мелянія Кузьма, зв'язків – Ірена Романелі.

Контрольна комісія: Ірена Сивенька – голова, Люба Карпенко, і Тереня Глух – члени.

Валентина Чудовська, секретарка.

33-й ВІДДІЛ СУА ім. Лесі УКРАЇНКИ

Загальні збори Відділу відбулися 6 лютого 2005 р. в домівці СУА у присутности 32 членок.

Управу Відділу вибрали у такому складі: Ольга Дем'янчук – голова Відділу, Оксана Шараневич – заступниця голови і членка культ-освітньої комісії, Люба Боднар – друга заступниця голови і протоколярна секретарка, Стефа Балагутрак – кореспонденційна секретарка, Люся Медицька – скарбник.

Референтки: Ірина Стахур – організаційна і стипендій, Олена Хміляк – культ-освітня і зв'язків, Стефа Балагутрак, Марія Футей і Люба

Лешньовська (секретар) – суспільної опіки, Лукія Гриців – музейно-мистецька, Ольга Ільчишин – виховна, Марія Грабська і Анна Кілярська – господарські, Олена Гентіш-Брехун – пресова, Євгенія Бенко – архівар.

Контрольна комісія: Ірина Дубас – голова, Марія Антонів – заступниця, Леся Волошин, Ірина Кріса – члени.

Вітаємо сердечно нову членку нашого Відділу Любу Хомин!

Олена Гентіш-Брехун, пресова референтка.

17-ий ВІДДІЛ СУА ім. Олени ТЕЛІГИ, Маямі, Фл.

Загальні збори Відділу відбулися 16 січня ц. р. Головою зборів була Ірина Ракуш, секретаркою – Оксана Кос.

Управу Відділу вибрали у такому складі: голова – Ірина Дзюбинська, заступниця голови – Любов Маринюк, секретарка – Оксана Кос,

скарбник – Марійка Ковалевич.

Референтки: П. Карачун і Ірина Ракуш.

Контрольна комісія: Люся Венгльовська і П. Тершаковець.

*Оксана Кос,
секретар зборів.*

56-ий ВІДДІЛ СУА ім. Мілени РУДНИЦЬКОЇ, Норт Порт, Фл.

Загальні збори 56-го Відділу СУА ім. Мілени Рудницької в Норт Порті, Флоріда, на які прибуло 69 членок, відбулися 25 січня 2005 р. Головою зборів була Роксоляна Яримович, секретарем – Лідія Белендюк. Номінаційну комісію очолювала Неоніля Лехман.

Управу вибрали у такому складі: Іванна Головата – голова Відділу, Христина Шелдон – перша заступниця голови, Христя Стецик – друга заступниця голови, Рома Гарасим'як – протоколярна секретарка, Марія Наваринська – кореспонденційна секретарка, Софія Филипович – скарбник, Ліда Марусин – касир.

Референтки: Роксоляна Яримович – організаційна, Віра Боднарук – культурно освітня,

Марія Наваринська – пресова, Неоніля Лехман – зв'язків, Марія Дорожинська – музейна, Богдана Більовшук – мистецька, Оріся Зінич – суспільної опіки, Лідія Бойко – стипендійна, Маруся Чорній – архівар.

Любов Добровольська-Інграм – диригент хору.

Контрольна комісія: Лена Качала – голова комісії, Стефа Шандра і Лариса Шпонь – члени.

На зборах надано Почесне голівство Відділу Орісі Свистун за віддану працю для Відділу.

*Марія Наваринська,
пресова референтка.*

34-ий ВІДДІЛ СУА, КОГОВЗ, Н.-Й.

Загальні збори 34-го Відділу відбулися 20 лютого ц. р. Округу представляла її голова Мар'янна Заяць.

Управу вибрали у такому складі: Марія Мацюк – голова Відділу, Уляна Омецінська – заступниця голови, Анна Гогоша – секретар, Катруся Барсигіян – скарбник.

Референтки: Дарія О'ніль – культурно освітня, Христя Кифор, Марія Савків і Софія Поповська – суспільної опіки. Вільні членки: Зеновія Білас, Віра Галібей і Дарія Кендзерська.

Контрольна комісія: Стефанія Бачинська, Наталія Стемська і Віра Гарабач.

Анна Гогоша, секретар.

Спростування

У „Нашому Житті” за лютий ц. р. у повідомленні про загальні збори 46-го Відділу СУА (стор. 23, друга колонка, сьомий рядок знизу) слід читати: **Катя Кузиляк** – зв'язків.

У „Нашому Житті” за лютий ц. р. у дописі 29-го Відділу СУА ім. 500 Героїнь Кінтірі, Чікаго „Вшанування 500 Героїнь Кінтіру” (стор. 24, перша колонка, восьмий рядок знизу) слід читати: Відповідно до теми свята прозвучали класичні твори для фортепіано, мистецько виконані Л. Туркало, а квіртет сумівок „Вінок” і члени ОДУМ-у, СУМ-у і Пласту показали монтаж, складений з віршів та пісень. На святі було присутніх приблизно 300 гостей.

У цьому ж дописі (друга колонка, другий абзац) слід читати: Оплесками вшанували присутніх у залі колишніх воїнів УПА Н. Голяш, І. Камінську, М. Ріпецьку.

У „Нашому Житті” за січень ц. р. у списку жертводавців на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” з нагоди святкування 60-літнього ювілею (стор. 27) пропущено пожертву 500 дол, яку склав 103-ій Відділ СУА.

Редакція перепрошує за недогляд.

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

З ПРИЯЗНЮ ГЕНІ ХАРЧЕНКО В ДАЛЕКУ ДОРОГУ...

Новий Рік приніс родині Харченків дві великі втрати – помер батько, бл.п. Юхим Харченко, а за ним невдовзі матір бл. п. Євгенія з Ярошевичів Харченко. Обоє відомі і заслужені в житті української громади в Джерзі Ситі, в Ньюарку і у Глен Спею, Н.-Й.

Доки переслала співчуття після смерті її друга, Гени Харченко вже не стало. А ми віддавна заприятелювали, співпрацюючи багато років в організуванні українських виставок на території штату, в місцевих музеях, на етнічних фестивалях та в жіночих клубках.

У нас був поділ праці – Гена, мисткиня народної творчості, виставляла збірки своїх писанок та часто давала лекції з їх писання, пояснюючи історію, традиції, символізм взорів і кольорів. Вишивки з наших колекцій яскраво декорували наш станок, а друковані брошури знайомили з різноманітними видами народної творчості.

Не шкодуючи праці, ентузіяст і умілець Гена Харченко закріплювала добре ім'я української спільноти в штаті Нью-Джерзі.

На місці першого поселення у Джерзі Ситі, Гена стала членкою відділу Союзу Українок Америки і там влаштовувала курси писанкарства, вишивання та кераміки. Після переїзду до Ньюарку влаштувала свою майстерню, працюючи над різними видами народного мистецтва. На запрошення голови штатової Ради УККА інженера Чайківського увійшла в склад Комітету Фестивалю, що організував річні фестивалі в Голмдел, як референтка і координатор експозицій з ділянки народного мистецтва. Там ми спільно мали станок, часто відзначаючи важливі національні події, або акції: підписи під петиціями в обороні політичних в'язнів, резолюції щодо порушень прав людини, святкування Тисячоліття Хрещення України та ін. У складі Комітету Гена Харченко витривало працювала аж до завершення праці Комітету.

Успішною була також наша участь в діяльності Берген Музею, де на тлі наших експонатів, Г. Харченко демонструвала розпис писанок для численної американської публіки.

Музей подавав на картах статистику і розміщення етнічних груп у штаті. Вела також Гена програму писанкарства з показом техніки розпису, в історичному музею повіту Пассейк, що розташований в гарному замку на горі. Як на чудо дивилися вдячні американські гості на те, як в руках завжди усміхненої і привітної Гени звичайне яечко перетворювалося у мініатюрний артистичний об'єкт.

Рівночасно ми брали участь в міжетнічних фестивалях штату, що відбувалися восени у Парку Свободи біля Джерзі Ситі. Історія тих фестивалів пов'язана з покликанням Етнічної Ради при уряді губернатора штату, в якому українська громада мала своїх представників.

Місцем фестивалю була вибрана історична залізнична станція, куди колись привозили нових емігрантів, що перейшли успішно інспекцію на сусідньому острові – славному Острові Елліс. Звідси висилали ці маси заробітчан до різних штатів.

Давно не вживана станція була запущена і занедбана, а у величезній залі-почекальні хіба лише птахи господарювали, тож перший фестиваль відбувався назовні в дощовий холодний день, а станки виставки стояли на мокрій траві, що сягала колін. Ми з Геною все таки поставили станок у ряду інших етнічних груп. Особисто нам дякував Брендан Бирн, який в той час був губернатором. З часом уряд розбудував частину парку яка мала вид на Острів Елліс і статую Свободи, а з прибережної алеї на хмародери Мангеттену, де тоді ще стояли дві струнки будівлі Світового Торговельного центру.

Понад десять літ ми з Геною виставляли експонати та інформативні матеріали української етнічної групи на дводенних фестивалях. Три губернатори підтримували ці фестивалі (за кошт штату): Брендан Бирн, Джім Флоріо і Там Кейн. Однак пляни і програми Парку Свободи змінилися; не стало коштів на продовження етнічних проектів.

Нині це вже частина етнічної історії штату. Нью-Джерзі, у яку вплелось й життя Гени. Архів дописів і сотень фотографій документують цей період.

На спомин про минуле...

Дора Рак, Мейтелвуд, Н.Дж.

МАРУСЯ БЕК

30 січня 2005 р. відійшла у вічність на 97 році життя св. п. д-р Маруся Бек – засновниця і Почесна членка нашого 26-го Відділу СУА у Детройті.

Народилася Маруся 29 лютого 1908 р. у Форд Ситі, Пенсильванія у патріотичній лемківській родині, яка виховала дев'ятеро дітей у пошані й любові до рідної мови, пісні, традицій. 1920 р. батьки післали 12-літню Марусю до Коломиї, де вже вчився її старший брат Іван, щоб вона краще вивчила українську мову, пізнала свій край, народ, його звичаї. У Пласті Маруся пережила переслідування польської влади, що викликало в неї почуття спротиву всякому насильству й обіцянку завжди боронити добре ім'я України, поширювати інформацію про українців у світі. Повернулася Маруся до Америки 16-літньою юначкою після закінчення гімназії і вступила до університету у Пітсбурзі. Після восьми років навчання стала першою українкою з дипломом адвоката. Під час навчання Маруся разом з братом Іваном зорганізувала курси української мови в чотирьох округах Пітсбургу, курси народних танків, ансамбль мандоліністів, влаштувала різні мистецькі виставки. 28 травня 1932 р. на Першій Конвенції Союзу Українок Америки у Нью-Йорку Маруся Бек виголосила дві промови: „Будучність України в руках української жінки” українською мовою і „Українська жінка в сучасному й минулому” – англійською. Її палкі слова, якими закликала українське жіноцтво стати у ряди СУА для збереження своєї ідентичності в Америці, викликали небачений досі ентузіазм серед нашого жіноцтва. Почали творитися нові Відділи СУА у різних місцевостях Америки. 6 серпня 1932 р. Маруся Бек зорганізувала 26-ий Відділ СУА, а опісля 23-ій Відділ СУА у Детройті. У жовтні 1935 р. з чотирьох Відділів 5-го, 16-го, 23-го і 26-го зорганізувала філію СУА в Детройті і стала її секретаркою. Незабаром ціла Округа Детройту знала вже Марусю Бек як здібну, енергійну організаторку, непересічного промовця і над-

звичайно трудолюбиву жінку. Її зацікавлення і дії охоплювали різні ділянки життя. Вона очолювала різні комітети, організовувала мистецькі виставки, редагувала журнал „Жіночий Світ”. На жаль, вийшло тільки 14 чисел журналу. Згодом, 1938 р. разом з братом Іваном Маруся видавала тижневик „Українська Зоря”. Траплялися невдачі, але вони ніколи не знеохочували Марусю, впродовж свого життя вона наполегливо працювала, щоб завжди досягнути намічену ціль.

1959 р д-р Маруся Бек заснувала і профінансувала Літературний конкурс для української молоді при СФУЖО, у

якому з кожним роком брало участь все більше й більше учасників.

1949 р. залишила професійну працю в суді (у відділі неповнолітніх злочинців) і здобула позицію радної в управі міста Детройту, а навіть деякий час виконувала обов'язки посадика цього міста. 1970 р. вийшла на пенсію.

Американське суспільство зуміло оцінити великий вклад праці д-р Марусі Бек у всіх ділянках політичного і громадського життя Америки і в нагороду її ім'я вписано у книгу визначних особистостей (Who's who in the world) і у Пантеон славних людей (Hall of Fame), крім інших відзначень. Як заступник Президента Уряду УНР в екзилі, д-р Маруся Бек відвідувала ряд країн Європи, Канаду, Південну Америку, Австралію та зустрічалася з членами урядів і українською громадою тих країн. Під час Інтернаціональної Жіночої Конвенції в Мексиці оголосила голодівку протесту проти жахливого становища жінок у Радянському Союзі й голодомору в Україні, що дало розголос про ці справи у світовій пресі.

Д-р Маруся Бек гідно репрезентувала суспільство, то ж заслужено дістала назву „Українського посла”.

2003 р. на Всесвітньому Конгресі Українців у Києві д-р Маруся Бек отримала відзнаку ім. Князя Ярослава Мудрого за працю для українського народу.

Для нас, членок 26-го Відділу СУА, д-р Маруся Бек завжди була готова прикрасити наші імпрези своєю присутністю і цікавою промовою. Її слова: „тільки постійна наполеглива праця дає добрі успіхи” є для нас прикладом до наслідування.

Вдячний спомин про дорогу д-р Марусю Бек залишиться у наших серцях назавжди.
Вічна їй пам'ять!

*За 26-ий Відділ СУА ім. О. Басараб
Віра Гнатюк, голова Відділу.*

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

Пожертви за березень.

У честь моєї матері Стефанії Жмуркевич, довголітньої членки СУА, яка померла 10 листопада 2004 р., замість квітів на могилу приятелі склали на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” 95 дол. Надя і Любомир Лучанки – 20 дол., Оріся і Тарас Новосівські – 25 дол., Люба і Маркіян Онуферки – 50 дол.

Маруся Жмуркевич.

У світлу пам'ять моєї матері Стефанії Жмуркевич на працю СУА склали: по 100 дол. – Надя і Мирослав Шмігелі, Наталка і Олег Бобаки, Петро Хома, Ольга і Зенон Савчуки; 54-дол. – Працівники Фірми DSCP; по 50 дол. – Наталя Даниленко, Донна Сілецька, Іван і Наталя Коропецькі, Євдокія Трипупенко, Уляна Кампбел; по 25 дол. – Христина Гуменюк, Мотря і Давид Вотерси, Слава і Мирон Біласи, Надя і Ярослав Заліпські, Діяна Газен; по 20 дол. – Марія і Константин Возні, Оксана Ванчицька-Ворох, Дарія і Ігор Шусті Віра Савчин; 10 дол. – Євгенія Гардецька.

Маруся Жмуркевич.

З нагоди 60-літнього ювілею вінчання моїх кузенів Анізії і Євгена Гілів складаю 25 дол на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Вам, мої дорогі Нізю і Генку бажаю міцного здоров'я і многих, многих літ!

Надя Бігун.

Замість квітів на могилу бл. п. Данила Слободи 89-ий Відділ СУА у Кергонксоні складає 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Дружині, Гані та родині висловлюємо глибокі співчуття.

За Управу 89-го Відділу Мелянія Кокорудз, референтка суспільної опіки.

У пам'ять бл. п. Михайла Савицького, чоловіка нашої довголітньої членки, складаємо 275 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (через 1-ий Відділ СУА). 100 дол. – Марія Савицька; по 50 дол. – Стефанія Семущак, 1-ий Відділ СУА; по 25 дол. – Анна Серант, Леся Гой, Стефанія Гуменюк. Родині висловлюємо щирі співчуття.

1-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.-Й.

Управа і членки Округи Детройт влаштуваючи „Ялинку” 16 січня ц. р. провели збірку на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Склали: по 20 дол. – Вася Гординська (63-й Відділ), Христинка і мама Телебза (129-ий Відділ), Богдан Заяць; по 10 дол. – Віра Гнатюк (10-ий Відділ), Емілія Пашкевич (26-ий Відділ), Марія Дяків (45-ий Відділ), Марта Шехович (45-ий Відділ), Іванна Кучар (45-ий Відділ), Ніна і Зенон Василькевичі (45-ий Відділ.) Юлія К. Стойко (58-ий Відділ.), Ольга Соловей (58-ий Відділ.), Ольга Гишак (63-й Відділ.), Ольга Гриньків (63-й Відділ), Анастасія Стецько (81-ий Відділ), Анна Білинська (129-ий Відділ); по 5 дол. – Емілія Пилип (26-ий Відділ), Юлія К. Стойко (58-ий Відділ); 2 дол. – Анон. Разом 182 дол.

У світлу пам'ять бл. п. Катерини Мисько, членки 89-го Відділу СУА в Кергонксоні складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Меланія Кокорудз,
референтка суспільної опіки.

100-ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

На Фонд ім. Олени Лотоцької 50 дол. склав 106-ий Відділ СУА у Гартфорд, Конн.

Валентина Чудовська, секретарка Відділу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!
Екзекутива СУА

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ за ЛИСТОПАД 2004 р.

2,250 дол. – Орест і Ліда Білоуси (Bilous Family Foundation) (56); 2,000 дол. – Vera Grushetzky (49); 670 дол. – Андрій і Христина Козаки (86); 520 дол. – 83-й Відділ СУА, Нью-Йорк, Н. Й.; 450 дол. – Анна Скібіцька; 440 дол. – Адріяна Хома (86), Мері Никифоряк Нона, 24-ий Відділ СУА, Елізабет . Н. Дж.; 330 дол. – Dr. Irwin C. Radezky, 28-ий Відділ СУА, Ньюарк, Н. Дж.; 300 дол. – Elmer F & Olga Bertsch (99); 230 дол. – Марія Данилів (43); 220 дол. –

Ольга Балабан, Звенислава Лебедович (89), д-р Леонід і Оксана Мостовичі, 76-ий Відділ СУА; 200 дол. – Ольга Тритяк (86); 150 дол. – Martha Wiegand; 110 дол. – Dionizia Brochinsky (108), Maurice Galysz, Julian Gnoj, MD, Василина Гординська (63), Наталка Гусар, Тома і Одарка Стокертти (86), Іван і Дарія Турянські (28), Юрій і Марія Українські (86); 100 дол. – Михайло Кравчук (98), Vestal Publishing Co., Inc., (98); 51 дол. – Мирон Б. Кравчук thru United Way BMS (98); 50 дол. – Романа Лесів, Лариса Приходько, Аркадія Стебельська; 25 дол. – Viktoria Hyer (98), Роман Ковальчук, Анна Powers, John W. & Doreen J. Rudan (86), Іванна Жовнір; 21 дол. – Рената Бігун (28); 20 дол. – Daniel A. Bazarko thru United Way BMS (98).

У ПАМ'ЯТЬ...

У десяту болючу річницю відходу у вічність нашої найдорожчої матері, бабуні і прабабуні бл. п. **Почесної членки СУА Наталії Осінської-Чапленко** складаємо до Тривалого фонду її імені (через 86-ий Відділ СУА): 2,200 дол.: 500 дол. – Марія і Богдан Полянські; по 250 дол. – Анна і Бернард Кравчуки, Мирон Б. Кравчук, Мімі і Богдан Полянські, Стейсі і Петро Полянські; по 200 дол. – Таїсса і Матвій Мелешки, д-р Бетсі і д-р Віктор Децики, Тома і Одарка Стокертти; 100 дол. – Уляна М. Децик.

Вітаємо зі столітнім ювілеєм Сесілію Дибайло!

З нагоди столітнього ювілею та 52-літнього ювілею приналежності до 65-го Відділу СУА в Нью-Брансвік, Н. Дж. Сесилії Дибайло, на прохання дочки ювілярки Христини Е. Павлак, членки 4-го Відділу СУА, замість дарунків родина, друзі та союзники склали пожертви для Стипендійної акції СУА. Відзначення ювілею у присутності багатьох гостей було великою несподіванкою для Ювілярки.

May Good Bless Cecilia DeBaylo! Многих та благих літ дорога наша союзнянко!

In lieu of gifts, family and friends donated to the UNWLA Scholarship/Student Sponsorship Program: 100.00 Dr. & Mrs Steven R & Linda M. Gecha, Olga Yurechko; 60.00 – Dr. Joseph Oryshkevich; 50.00 – Doris Borst, Joseph & Kathleen Driscoli, Olga Horodecky, Petro & Stefania Lewko, Walter Lichowid, Sophia Lonyshyn, Walter & Julia Lysak, Porfiry & Tamara Pankewycz, Rostyslaw & Helen Ratycz, Stefania Starozytnyk, Myroslawa Stojko, UNWLA New Jersey Regional Council; 45.00 – Olena Bonasewych; 40.00 – Luba Z. Sira; 30.00 – Mary Gerus, Oksana Shandor; 25.00 – Bernard Lorraine, Oksana Bokalo, Olha Chomut, Maria Cisyk, Natalia Holowinsky, Sofie Koltowski, Nadia Rinnyj, Irene T. Rishko, Irene Starozytnyk; 20.00 Olha Jacyshyn, Joan Mrzyglocki, Daria Orichovskij, Maria Slobodian; 15.99 – Lewka Petrillo.

In honor of Cecilia DeBaylo and in recognition of her 100th Birthday, please accept our donation of

110.00 for sponsorship of a boy in Ukraine.

Happy Birthday!

George DeBaylo Family, St Petersburg, Florida.

With our best wishes to Cecilia DeBaylo and in honor of her 100th Birthday, we are forwarding \$110.00 for sponsorship of a young girl in Ukraine.

Happy Birthday and Good Bless!

Marusia and Walter Serna Family,
Palm Harbor, Florida.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

На нев'янучий вінок у пам'ять бл. п. **Мирослави Квасовської** на Стипендійну акцію СУА (через 56-ий Відділ СУА) склали: 250 дол. – родина; 100 дол. – генерал Микола і Христя Кравцеви; 30 дол. – Оксана Стеранка.

In lieu of flowers and in memory of Mykola Wojczuk we are donating \$100.00 (through UNWLA Branch 98) to the UNWLA Scholarship/Student Sponsorship Program for students in Brazil that he loved and helped so much.

Raymond and Rita Oberleitner, Kendal Park, NJ.

Замість квітів на могилу бл. п. **Миколи Бойчука**, довголітнього спонсора сотень українських учнів і студентів у Бразилії і Аргентині упродовж тридцяти років, складаємо 250 дол. на стипендії до тих країн.

Анна Кравчук, Почесна голова СУА.
Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

ПОЖЕРТВИ за ЛЮТИЙ 2005 р.

1, 000дол. – Євген Савчин; 360 дол. – 100-ий Відділ СУА; 330 дол. – д-р Тарас і Оріся Новосівські (90); 300 дол. – д-р Уляна Лоза (49), 108-ий Відділ СУА; 250 дол. – Ганна Зирук, Надія Зубрик, Юрій і Надія Цегельські (91); 220 дол. – Олег і Люба Кінахи (106), Люба Лапичак (86), Ігор і Наталя Черники (83), Адріяна Хома (86), 90-ий Відділ СУА, Іриней і Оленка Юрчуки (86), 95-ий Відділ СУА; 200 дол. – John & Patricia Lucyk (98); 120 дол. – Самопоміч, Відділ в Пассейку, Н. Дж. (70); 110 дол. – д-р Володимир і Ірена Геренти (56), Меланія Кузьма (106), Орест і Оксана Кузьми (106), Михайло і Галина Шулевські (106), Ігор і Дарія Шусті (90), Валентина Чудовська (106), 54-ий Відділ СУА; 100 дол. – Ігор і Ксеня Гапії (86), Володимира Краснянська (12); 50 дол. – Христіна Бравн (49); 30 дол. – Ярослава Борачок (49), Дмитро Яремко (49); 25 дол. – John & Doreen Rudan (86), Люба Цьолко (49), Анна Скибик (49); 21 дол. – Рената Бігун (28); 20 дол. – Марія Дранка (49), Василина Осташук, Анна Сидлярчук; 10 дол. – Анна Яцишин (49).

У ПАМ'ЯТЬ...

У пам'ять бл. п. **Стефанії Жмуркевич** складаю 40 дол. на Стипендійну акцію СУА. Ірена Мадай.

У пам'ять матері бл. п. Анастазії Мисишин та хрещеної матері бл. п. Ярослави Оренчук складаю 1,000 дол. на Стипендійну акцію СУА.

Маріянна Мисишин.

Замість квітів на могилу незабутньої та дорогої Почесної членки СУА та СФУЖО д-р **Марусі В. Бек** складаємо 100 дол. на Стипендійну акцію СУА (через 86-ий Відділ СУА). **Марія та Богдан Полянські.**

Вшановуючи життя славної жінки нашого часу, яка з Україною у серці провела своє трудолюбиве 96-літнє життя і була найбільше визначною українкою в американській політиці та громадською діячкою українського суспільства, Почесної членки СУА та СФУЖО д-ра **Марусі Бек** складаємо 250 дол. до Стипендійної акції СУА для студентки політичних наук в Україні (через 98-ий Відділ СУА).

Анна, Бернард і Мирон Кравчуки.

У світлу пам'ять нашої незабутньої членки **Євгенії Гіщинської** на Стипендійну акцію СУА (через 12-ий Відділ СУА) склали: 50 дол. – Кетлін Зграбик; 30 дол. – родина Ганичів; по 25 дол. – д-р С. і Н. Винярські, Мар'ян і Ліда Вирсти, Н. і С. Голіяни, Дарія Городиська, Михайло і Люба Дармохвали, Іван і Ірена Стецури, Дарія Федорів; 20 дол. – Христина Дурана, Стефан і Зеня Панчишини; 15 дол. – Надія Дейчаківська.

Надія Дейчаківська, референтка стипендій.
з нагоди...

З нагоди 40-ліття “Світлички” 120-го Відділу СУА ім. **Ірени Сенік в Рочестері, Н.-Й.** складаємо 500 дол. на стипендії в Україні.

Ірина Грасман, голова Відділу.

З нагоди 50-ліття подружжя **Марії і Петра Кондратів (Філядельфія)** складаю 50 дол. на Стипендійну акцію СУА. Ювілярам бажаю многих літ прожити в щасті і любові в колі родини, дітей та внуків. Многая літа!

Божена Ольшанівська, 86-ий Відділ СУА.

З нагоди різдвяних свят стипендійна референтка 99-го Відділу СУА у **Вотервліт, Н.-Й.** Любомира **Мокій** провела збірку на допомогу студентам під опікою Стипендійної акції СУА. Склали: по 100 дол. – Євгенія Макух, Тарас Шепелявий; по 50 дол. – Елмер і Ольга Берщі, Ярослав і Доля Кушніри; 30 дол. – Анна Карабін; по 25 дол. – Антін Білинський, Іван і Софія Галайки, Василь і Дарія Мокії; по 20 дол. – Богдан Бережанський, Олександра Боднар, Андрій Васієнко, Лідія Волосянська, Андрій Демчак, Іван Зендран, Семен і Катерина Ксеничі, Люба Кушнір, Володимир Літинський, Станислав і Катерина Мочульські, о. Михайло Мишук, Ірена Мирон, Михайло і Галина Пелехи, Іван Романишин, Петро Спак, Василь і Катерина Терлецькі, Теодор і Маргарета Федаки, Микола Філь; по 15 дол. – Юлія Ванцко,

Галина Ковальчук, Люба Мокій, Антоній і Діяна Пасінело; по 10 дол. – Павло Боднар, Іван Демчар, Клем, Фейронія Кошикар, Петро і Марія Ксеничі, Тарас і Леся Мишчуки, Василь Роман, Марія Скалій, Аксеніо Урбан, Анна Зеребинська; по 5 дол. – Доротея Дідух, Оксана Добровольська, Галина Джерверс, Іванка Цьолко. Разом 945 дол.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій.
М. Оріся Яцусь, скарбник комісії стипендій.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ У СІЧНІ 2005 р.

На потреби Суспільної опіки 89-ий Відділ в **Кергонксоні, Н.-Й.** склав 50 дол.

Агнес Хоманчук, скарбник.

У світлу пам'ять **св. п. Стефанії Жмуркевич** на потреби Суспільної опіки 50 дол. склали **Маркіян і Люба Онуферки.**

59-ий Відділ СУА в Балтіморі склав 1,000 дол. на потреби “Бабусям” і сиротам в Україні.

Оксана Б. Коропецька, голова Відділу.

На допомогу сиротам в Україні **Окружна Управа СУА Детройту** склала 500 дол.

Лідія Казевич, голова Округи.

Фінансова комісія СФУЖО в Америці склала 500 дол. хворим дітям у сиротинцях України, які відвідує **Сестра Марія Бернарда.**

Марія К. Захаріяевич, скарбник.

У світлу пам'ять бл. п. **Тамари Рак** “Бабусям” в Україні членки 13-го Відділу СУА в **Честері, Па.** склали: 120 дол. – Рак-Федорійчук; 50 дол. – Богдан і Христина Турчинюки; 40 дол. – Орест і Гелен Вірстюки; по 25 дол. – Лідія Бук, Наталія Даниленко, Богдан і Марта Чайковські, Євген і Оксана Фаріони; 15 дол. – Зеновій і Христина Іжаки; 10 дол. – Юрій і Йоланта Федорійчуки. Разом – 335 дол.

Дочка Кароля Рак.

36-ий Відділ СУА склав 200 дол. “Бабусям” і сиротам в Україні. **Стефанія Мроз**, скарбник.

30-ий Відділ СУА склав 110 дол. “Бабусям” в Україні”. **Надя Цвях**, голова.

У світлу пам'ять мого незабутнього чоловіка о. **митрата Мирослава Харини** сиротам в Україні складаю 100 дол. **Дружина Марія Харина.**

“Бабусям” і сиротам в Україні 30 дол. склала д-р **Олена Сацюк.**

Сиротам в Україні 25 дол. склала **Мирослава Кусьо.**

У світлу пам'ять Стефанії Жмуркевич "Бабусям" в Україні 25 дол. склала Кора Пінгак.

У світлу пам'ять бл. п. Анастасії Сопської, сестри Катрусі Кобрин, на допомогу сиротам в Україні 20 дол. (через 56-ий Відділ СУА) склали Антін і Анастасія Хомики. Родині висловлюємо щирі співчуття.
Зоя Филипович, скарбник Відділу.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

На лікування дітей в Україні 89-ий Відділ СУА в Кергонксоні, Н.-Й. склав 100 дол.

Агнес Хоманчук, скарбник.

На лікування студентів в Україні 49-ий Відділ СУА склав 50 дол.

Глорія Грета Лонг.

МОЛОКО І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

У світлу пам'ять мого чоловіка Михайла на сніданки наймолодшим школярам України 1,000 дол. (через 36-ий Відділ СУА) склала Анна Тимець.

Стефанія Мроз, скарбник.

На молоко і булочку наймолодшим школярам України 1,000 дол. склав 83-ій Відділ СУА в Нью-Йорку.

Лідія Закревська, скарбник.

30-ий Відділ СУА в Йонкерсі, Н.-Й. склав 877 дол. на сніданки наймолодшим школярам в Україні.

Надя Цвях, голова Відділу.

Суспільна опіка 13-го Відділу СУА склала 500 дол. на молоко і булочку школярам України.

Лідія Кий, голова Відділу.

У світлу пам'ять св. п. Стефанії Жмуркевич на молоко і булочку найменшим школярам України склали: 100 дол. – Софія Слюзар; по 40 дол. – А. А. Долинаї, Т. Трипупенко; 25 дол. – Христина і Зенон Іжаки.
Разом – 205 дол.

Танцювальний ансамбль "Мамай" з Рочестеру, Н.-Й. склав (через 120-ий Відділ СУА) 100 дол. на сніданки наймолодшим школярам України.

Дарія Ганушевська, скарбник.

На молоко і булочку наймолодшим школярам України Наталія Максимів склала 25 дол. (через 33-ій Відділ СУА).

Лукія Медицька, скарбник.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ У ЛЮТОМУ 2005 р.

У світлу пам'ять бл. п. Михайла Павлічка на Суспільну опіку в Україні (через 106-ий Відділ СУА в Гартфорді) склали: по 50 дол. – Ірина Остап'юк, Ярослава Кукіль; 30 дол. – Олег і Люба Кінахи; по 25 дол. – Орест і Оксана Кузьми, Катря Оприско; по 20 дол. – Ірина Чайковська, Павло Крамар, Мелянія Кузьма, Стефанія Стасишин, д-р Михайло і Іванна Яцухи. Разом 280 дол.

У світлу пам'ять нашої незабутньої членки св. п. Євгенії Гішинської на допомогу „Бабусям” в Україні 200 дол. (через 12-ий Відділ СУА) склали: 40 дол. – Анна Жлукта; по 20 дол. – С. І С. Пасельські, Антонія Шийка, Михайло Петрина, Рома і Біл Мирмани, Марія Пашин, Люсі Лешук, Яків і Ліда Середи, Дуся Бедик.

На допомогу сиротам в Україні (345 дол.) склали: 100 дол. – Мирон і Гелен Білинські; по 50 дол. – Ярослав і Ірина Петрини, Люба Білинська, Степан Гішинський, Оля Петрина; 15 дол. – Стефан і Аня Кохарські, Стефан і Фаїна Сиві, Михайло і Ірена Стецури, Степан Стецура. Разом 545 дол.

Романа Мирман, скарбник Відділу.

З нагоди 90-ліття нашої довголітньої членки Наталії Гаврилук сиротам в Україні (через 62-ий Відділ СУА) склали: по 100 дол. – Наталія Гаврилук, Ольга і Богдан Бродини, д-р Микола Бродин, Роман і Керол Бродини. Разом 400 дол.

Ювілярці бажаємо „Многих літ!”.

Орися Саяк, скарбник Відділу.

21-ий Відділ СУА у Брукліні провів „Коляду” під проводом членки Управи Відділу Ірени Кордуби. Прибуток 400 дол. склали сиротам в Україні.

Емілія Ройовська, голова Відділу.

На допомогу „Бабусям” в Україні Управа 47-го Відділу СУА склала 100 дол., а господарська референтура Відділу додала – 200 дол. Разом 300 дол.

Марія Лилак, голова Відділу.

У світлу пам'ять бл. п. Олени Хомин членки 49-го Відділу СУА у Баффало „Бабусям” в Україні склали: 40 дол. – М. і Д. Дранки; по 20 дол. – Уляна Лоза, Анна Поліщук; 15 дол. – Ярослава Борачок; по 10 дол. – Анна Ганицька, Анна Заньків, Єва Ковтало, Марія Маланяк, Анна Мельник, Василина Осташук, Орися Перейма, Оксана Салдан, Ліда Стасюк; 5 дол. – Анна Пугач, Анна Скибик. Разом 195 дол.

Глорія Лонг, скарбник Відділу.

На допомогу „Бабусям” і сиротам в Україні 50 дол. склала Софія Леськів.

У світлу пам'ять нашого приятеля св. п. Михайла Павлічка на допомогу „Бабусям” в Україні по 50 дол. склали Галя і Ростислав Ратичі та Андрій і Люба Блюї. Разом 100 дол. Стефанія Павлічко.

У світлу пам'ять св. п. Марусі Стерчо на допомогу сиротам в Україні, яких відвідує Сестра Бернарда, по 50 дол. склала Фінансова комісія СФУЖО в Америці і Марія Захаріясевиц. Разом 100 дол.
Марія Захаріясевиц, скарбник Комісії.

У світлу пам'ять бл. п. Ольги Михалюк на допомогу сиротам в Україні, яких відвідує Сестра Бернарда, Євфросина Луцишин склала 50 дол.; М. Р. Вудвард – 36 дол. Разом 86 дол.

У світлу пам'ять бл. п. Євгенії Гішинської, колишньої членки 12-го Відділу СУА у Клівленді, Ірена Новицька склала 40 дол. на сиротинець в Україні (через 33-й Відділ СУА).

Лукія Медицька, скарбник 33-го Відділу СУА.

У світлу пам'ять бл. п. Івана Турянського і бл. п. Карла Ренгера складаю 25 дол. на допомогу „Бабусям” в Україні.

Родинам висловлюю найщиріші співчуття.

Віра Кушнір.

На допомогу сиротам в Україні Дарія Витвицька склала 25 дол. (через 89-ий Відділ СУА).

У світлу пам'ять бл. п. Теодора Швабінського, батька нашої членки Ліді Вирсти, на потреби сиротинців в Україні 25 дол. склав 12-ий Відділ СУА.
Рома Мирман, скарбник Відділу.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

На медичні потреби дітям в Україні 250 дол. склала Олександра Каннінгам, онучка Марії Кузьми.

МОЛОКЕ І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

У світлу пам'ять бл. п. Стефанії Жмуркевич на сніданки дітям в Україні складаємо 50 дол. Чоловікові Ярославові, донькам та родині висловлюємо щире співчуття.
Ігор і Дарія Лісі.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Варка Бачинська, референтка Суспільної опіки СУА

*Просимо прізвища писати
друкованими літерами обома мовами.*

Для потреб українських патріотів, які у грудневі дні 2004 р. на Майдані Свободи виборювали волю для України

Склали:

Дора Грицеляк склала 500 дол. (через 56-ий Відділ СУА, Норт Порт, Флоріда).
Скарбник Відділу Зоя Филипович.

200 дол. – О. і О. Цісельські, М. і Н. Цьолки; по 100 дол. – С. Вовк, Н. і І. Соневицькі, Л. і Л. Зелики, Т. і С. Геврики, О. Костик, О. Геврик; по 50 дол. – К. Гайвас-Бушель, В. Андрушків, М. Цісельська, Л. Сімкін; 30 дол. – Я. Єфремова, 20 дол. – В. Іван. Разом 950 дол.

По 50 дол. – 119-ий Відділ СУА в Йонкерсі, Н.-Й., Ольга Менцінська.

По 20 дол. – Раїса Зелінська, Анна Самутин.

З нагоди уродин і 45-ліття подружжя Роксоляни і Михайла Яримовичів склали: по 20 дол. – М. і Л. Белендюки, Б. і В. Боднаруки, І. і М. Волинці, Р. Гарасимяк і Б. Гуран, Ю. і Я. Гельбіги, Я. і О. Горбачевські, С. і К. Двойки, Д. і Л. Інгреми, Б. і Н. Лехмани, Р. і С. Малюки, Р. і Л. Марусини, Ю. і О. Пастернаки, М. і І. Радзиковичі, Г. і Х. Шелдони, С. і Д. Томашевські, М. і Р. Яримовичі; по 10 дол. – М. В. Метгелен, І. Головата, В. Квасовська. Разом 350 дол.

28-ий Відділ СУА у пам'ять бл. п. інженера Івана Турянського, чоловіка нашої членки Люби, склав (через Окружну Управу Н. Дж.) 875 дол.: по 100 дол. – Орест Попович, Ольга Гнатейко, Мелянія Банах, Оксана Стеранка, Daria & Lois Rivela; по 50 дол. – Ірена Охримович, Ірена Білевич, Таїса Богданська; 40 дол. – Оксана Шандор; по 25 дол. – Іванна Мартинець Емілія Титван, Богдан і Лідія Паславські, Юрій Турянський, Євгенія Шпірка; по 20 дол. – Люба Гуралечко, Емілія і Марія Онишкевичі; по 10 дол. – Юстина Луків, Параня Лацко.

Дружині Любі з родиною висловлюємо щирі співчуття.

На могилу бл. п. інж. Івана Турянського складаю 50 дол, а дорогій Любі висловлюю щире співчуття.

Іванна Ратич.

У пам'ять приятеля інж. Івана Турянського складаємо 50 дол.

Д-р Володимир і Нуся Мотики.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива СУА.

Роман ЗАВАДОВИЧ

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ

На дзвіниці дзвонять дзвони,
Великодні, голосні –
Всюди втіха, всюди гомін,
Всюди радісні пісні.

Це Ісус воскрес з могили,
І воскресла з Ним весна;
Квіти сині, жовті, білі
Розсипає скрізь вона.

Любі друзі, добрий ранок!
Всім привіт: Христос воскрес!
Час співати нам веснянок,
Щоб із серця смуток щез.

Великодніми піснями
Звеселяймо Божий світ,
Щоб почула за морями
Україна наш привіт.

ТРИСВІТЛЕ СОНЦЕ

Ніна
МУДРИК-МРИЦ

Трисвітле Сонце із висот блакиті
Щоранку шле діток своїх – проміння
З трисвітлим даром соняшної ласки
Для нив, для піль, для спраглого насіння.

Несуть промінчики тепло і світло
Садам і селам і містам камінним,
Високим горам, рікам, океанам,
Всю землю пестять усміхом промінним.

Людським серцям несуть зернини казки,
Щоб виростала з них любов ласкава,
І дружність і добро й ясна усмішка,
І Господові доброму прослава.

Де лиш заіскриться проміння Сонця,
Там розквітає радість світлоока...
Будьмо і ми немов проміння Сонця,
Щоб була радість ця без дна глибока.

ВЕСЕЛКА

Була слота. Темні хмари простягнулися на все небо й укрили його так густо, що годі було помітити хоча б клаптик синяви. Безупину падав дощ. Він хлюпотів, булькотів, дзюркотів без кінця, й нікому вже не хотілося слухати його монотонного плюскоту.

Під хмарами, крізь шибки вікон, сумно дивилися в понуре небо дитячі оченята. У них жевріло гаряче прохання: – Сонечко, вийди нарешті!

Над хмарами, крізь блискучі вікна соняшних теремів, виглядали соняшні промені. Вони горіли від нетерплячки, й стіни теремів аж повигиналися від їхнього жару.

– Досить уже цього дощу! Годі! – нетерпеливилися промені, але хмари не думали уступитися.

– Що нам робити? – журилися промінчики.

– Просімо допомоги в Сонечка!

– Ні, його тепер не можна непокоїти. На небі появилася комета й воно має чимало клопоту з нею.

– Тоді ходімо до Господа!

– Ой ні, Господь турбується тепер жнивими й справами людей. Йому ніколи.

– То як же буде?

Довго думали промінчики й укінці вибрали післанців, щоб пішли до хмар і ввічливо попрохали їх уступитися. Нетерпеливо ждали промені повороту післанців. Нарешті! Із густих сувоїв хмар показалися послі. Їхній пригноблений вигляд не віщував нічого доброго.

– Невдача! Хмари ані не думають уступитися. Вони цілком невиховані й уперті. Насварили на нас і прогнали геть!

– Ганьба хмарам, ганьба! – закричали промінчики, а потім почали нишком про щось радити, щось придумувати.

Вранці на другий день, на хмарах почало щось таке діятися, чого ще з роду-віку не бувало. Соняшні промінчики, причепурені й жевріючі найяснішим блиском, на який тільки були здатні, пострибали на хмари й запросили крапельками дощу в танець. Крапельки збентежилися від несподіванки, але промінчики були такі блискучі й веселі, що крапельки ніяк не могли їм відмовити.

Почалося. Хмари аж трусилися від веселощів і реготу, що знялися серед них. Світляні іскорки стрибали поміж крапельками і коли тільки зударялися з ними, крапельки починали мерехтати від утіхи й загорятися різнокольоровим сяйвом. Он там світяться жовтим кольором, а тут жовтогарячим, ось червоним, а далі фіялковим, синім і зеленим. Крапельки так дуже захопилися танцями з промінчиками, що цілком забули падати на землю.

Внизу, на землі, посвітлішало.

– Дощ перестав! – закричали діти й повибігали на двір.

– Ой, гляньте, гляньте вгору! – Вони піднімали голівки й захоплено спостерігали, що діялося в хмарах.

– Як гарно, як прекрасно! – зідхали вони й не могли надивитися на кольорову стрічку, що простяглася над землею й весело ясніла на хмарах.

– Веселка! – вигукнула знічев'я одна маленька дівчинка.

– Веселка, веселка! – закричали діти. Кращу назву годі було придумати, бо ж веселка повстала з веселого танцю промінчиків і крапельок, веселою усмішкою сяяла на хмарах і розбудила на землі веселощі.

Від отих радощів і гомону у хмар розболіли голови, й вони мусіли піти спочивати. Над землею знову сміялося сине, високе небо.

Ніна Мудрик-Мриц. „Соняшні казки”. ОПЛДМ. Торонто, 1975

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

(Грудень 2004 р. закінчення. Початок у числі за лютий і березень.)

ПОЖЕРТВИ

По 10 дол. – William Kagra, Olga Santos, Katherine Belghaus, Stella Hackbarth, Семен Літепло, Ольга Лесько, Люба Середюк, Наталія Дубик, Володимир Дитиняк, Оля Федунець, Іван Хома, Михайло Ліскевич, Марта Гурко, Анна Кібало, Зеновій і Емілія Балабани, Мирон і Лідія Гарванки, Антін Роман, Петро Голец, Нестор Волянський, Євгенія Веса, Михайло Костка, Леся Гураль, Анатолій Чернат, Теодора Кузьмович, Микола Бойчук, Соня Боднар, Стефан Гованський, Петро Гомка, Анна Майхрович, Галина Грیشко, Олена Варварів, Орест Бабюк, Христовер Піх, Ольга Демчук, Василь і Марія Котовичі, Христина Сміт, Стефан Романко, Михайло і Тереса Дзюбани; по 5 дол. Mary Scuron, Михайло Медик, Анна Мельник, Віра Захаріясевиц, Євгенія і Осип Головацькі, А. Пінько, Василь і Анна Васіви, Ірена Твердохліб, Катерина Довбенко, Анна Лихо, 3 дол. – Дмитро Шевченко; по 2 дол. – Alex Humen, Зенон Баган.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

6,500 дол. – д-р Ірена Комаринська; 4,812.50 дол. – Марко і д-р Аріядна Бахи; по 3,000 дол. – Global Investment Systems, Gary & Irene Wolfe, Марта Перейма; 2,000 дол. – Юрій і Марія Пазуняки; 1,100 дол. – Іванна Шкарупа; 1,113.70 дол. – Ксеня Кузьмич; по 1,000 дол. – Роксоляна і Чарлс Подпірки, Богдан і Ірена Глушевські, д-р Орест і Джуді Гарбовські, д-р Роман і Анна Алиськевичі, Христина Рейк, д-р Любомир і Марія Явні, Євген і Наталія Змий, Орест і Христина Ганаси; по 500 дол. – Lwtwyn & Lwtwyn Funeral Home, Vera Trojan & Mark Carthy, Ольга Лешук, І. Цегельський, Юрій і Ірена Мостович Дейчаківські, Модест і Наталія Захарченки, Любомир і Дарія Курилки, Микола Іванишин, Надія Масик, Богдан Балабан, Микола і Оксана Яремки, д-р Ігор і Зеновія Кунаші, Тиміш і Аня Гнатейки; 430 дол. – Зенон Масний; 355 дол. – Роман і Галина Шраменки; по 350 дол. – Іван і Уляна Сосі, Іван і Марія Терелі; по 300 дол. – проф. Володимир і Мирослава Стойки, Уляна Ільницька; по 250 дол. – Василь і Ольга Балабани, Євген і Стефанія Зиблікевичі, Марта Рудик, Андрій і Тамара Кобзарі, Ігор Мельникович, Юрій і Олександра Раковські; по 200 дол. – Ольга Городецька і Адріян Городецький, Михайло і Ольга Ільківи, Віра Левицька, Софія Головка, Мирослава Данилишин, д-р Роман і Ірена Кострубяки, Марія Одежинська, Іван Роман Стецура, Роман і Наталія Слижі, Марія і Романа Тимчишини; по 150 дол. – Іван Заковоротний, Іван і Ірена Мокрівські, д-р Аркадій Очеретько; по 100 дол. – Helen Rudy, Merrill & Maya Liteplo, Barbara Kennedy, Jane Ryzewski,

Юрій Струтинський, Юрій і Мирослава Граби, 115-ий Відділ СУА, Люба Фірчук, Лідія Стебельська, Данило і Марія Савицькі, д-р Денис Стахів, Валентина Кузьмич, Роман Стефанюк, Ярослав і Калина Козаки, д-р Іван і д-р Наталія Коропецькі, Микола Фадайко, Стефан Воляник, Ярослава З. Гординська, Ольга Берч, д-р Василь і д-р Теодора Федорціви, Тамара Сидоряк, Наталія Клапішак, Маргарета Послушна, д-р Юрій Солтис, Наталія Даниш, Ігор і Дарія Лисі, Тереса Бень, Мирослав і Надія Шміглі, Ігор і Ірена Ядліцькі, Стефанія Семущак, д-р Леонід і Оксана Мостовичі, Ірена Медуха, Теодозій і Ірена Коласи, Марія Піняга, Наталія Слюзар, Євген Смерека, Володимир і Катря Воловодюки, Богданна Бігун, д-р Олександр і Емі Кміцікевичі, Іван Скрипак, Оріся Мішко, Марія Бартосевич, Тарас і Юліянна Шепеляві, Орест Веселий, Михайло і Анна Кікці, Надія Шкільник, д-р Віталій Богданів, Осип і Ольга Боби, Ігор і Світлана Струтинські, д-р Теодозій і Любомира Крупи, Стефан Шарга, Іванна Жовнір, Діяна Омецінська, Наталка і Галина Притули, Олександр і Дарія Леськіви, Юрій Гудь і д-р Оксана Бальтарович, Віра Кушнір Винник, Евстахій Дежко, Наталія Сигіда, Нестор і Аніса Шусти, Ада Осінчук, Адріян Іванчук, Осип і Інґрід Гуцали, д-р Аркадія Коцибала, Р. Кузьмич, Ольга Кудлак, Борис і Уляна Глинські, Дарія Мудрий, Татяна Доберчак, Роман Данилів, Аніта Герасимчик, Михайло і Марія Маркови, Марта Шиприкевич, д-р Мирослав Сенкус, Борис Кекіш, д-р Борис Шмігель, Богдан Булавка, Марія Барабах, Володимир Шарко, Христина Кузьмович; по 75 дол. – д-р Олександр Стрільбицький, д-р Зенон Держко; по 50 дол. – Lawrence Smolin, Mary Rhodes, Mary Chenow, Helen O. Nicholas, John Ohar, Virginia Dougherty, Yolanda E. Neshta, Emily Robbins, Roy Davidson, Robert Wislocky, Heinrich & Christina Huegerich, Ірена Іванчишин, Анна Макух, Пелагія Бабська, Ксеня Ільницька, Ельфріда Олексин, Ольга Ламорте, Валентина Глух, Микола Ярмо, Анна Сулима, Венямін Корсунь, Дарія Дика, Яким і Аліс Тенюхи, Галина Гомзьяк, Михайло і Алла Герещі, Дарія Бекерська, Михайло Свінчук, Ольга Городецька, Ольга Савчук, Василь Мельник, Богдан Марків, Михайло Тренза, Еміль Майковський, Іва Лісікевич, Марія Данилів, д-р Надія Тербус-Кмета, проф. Іван і Наталія Головінські, Лідія Баранська, Ірена Кіпа Дайгл, Юрій і Ярослава Мрозовські, Лариса Мартинюк, Іван і Вірджінія Пелехи, Данило Дзамба, Ксеня Антипів;

Продовження в наст. числі.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Управа і Адміністрація УМ

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик
Оксана Фаріон
Мотря Воевідка-Слоневська
Марта Данилюк
Христина Ярема
Надія Цвях
Катерина Немира
Марта Богачевська-Хом'як
Ірина Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Лариса Мельник-Диржка

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич
Христина Хомин-Іжак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Катерина Воловодюк
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Діонізія Брочинська
Маріянна Заяць
Уляна Глинська

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Лідія Закревська
Надія Шмігель
Рената Заяць
Христина Мельник

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Marta Danyluk
Christina M. Jarema
Nadia Cwiach
Kateryna Nemyra
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

STANDING COMMITTEES

Barbara Bachynsky
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak
Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Larysa Melnyk Dyrszka

REGIONAL COUNCILS

Lydia Kazewych
Christine Chomyn-Izack
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Kateryna Wolowodiuk
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Dionisia Brochynsky
Mary-Ann Zajac
Uljana Hlynsky

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Lidia Zakrewsky
Nadia Shmigel
Renata A. Zajac
Christine Melnyk

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

